

HARJOITUSTIE

ENSIMMÄINEN LUKU

PUHDISTUSTIE

I

MIELLEN PUHDISTAMINEN

1. Ihmisten maalliset himot johtavat heidät harhaan ja kärsimykseen. On viisi tapaa vapautua maallisten himojen kahleista.

Ensiksikin ihmisellä tulisi olla huolelliseen tarkkailuun perustuva ajatustapa asioista ja heidän tulisi ymmärtää oikein syyt, seuraukset ja niiden merkitys. Koska kärsimyksen syy on juurtunut mielen haluihin ja sidonnaisuuksiin ja koska nämä halut ja sidonnaisuudet johtuvat minän virheellisistä havainnoista ja syyn ja seurauksen lain laiminlyömisestä, rauha saavutetaan vain jos mielestä poistetaan nämä maalliset halut.

Toiseksi ihmiset voivat päästä eroon näistä virheellisistä havainnoista ja seurauksina olevista maallisista himoista huolellisesti ja kärsivällisesti mieltään hilliten. Tehokkaasti mieltään hilliten he voivat välttää silmien, korvien, nenän, kielen, ihon kiihottumisesta syntyneitä haluja ja sen jälkeistä mielentilaa ja näin tehden katkaista maallisten himojen juuret.

Kolmanneksi ihmisten tulisi ymmärtää oikein kaikkien esineiden käyttötapa. Tämä tarkoittaa, että heidän ei tule pitää ruokaa ja vaatteita mukavuuksina ja nautintoina vaan ainoastaan ruumiille tarpeellisina asioina. Vaatetus on tarpeen suojelemaan ruumista kuumuutta ja kylmyyttä vastaan ja peittämään sitä; ruoka on tarpeen, jotta ruumis saisi ravintoa pyrkiessään saavuttamaan Valaistuksen. Maalliset himot eivät synny tällaisesta ajatustavasta.

Neljänneksi ihmisten tulisi oppia kestävyyttä: heidän tulee oppia kestävämmän kuumuutta ja kylmyyttä, nälkää ja janoa. Heidän tulee oppia olemaan kärsivällisiä, kun heitä loukataan tai pilkataan, sillä kärsivällisyyden opetteleminen sammuttaa ruumiissa palavan maallisten himojen tulen.

Viimeksi ihmisten tulee oppia näkemään vaara ja välttämään sitä. Viisaat pysyttelevät kaukana villeistä hevosista tai hulluista koirista, samoin ei ihmisten tule ystävystyä pahojen ihmisten kanssa eikä mennä paikkoihin, joita viisaat välttävät. Jos ollaan varovaisia ja kaukonäköisiä, sammuu ihmisissä palava maallisten himojen tuli.

2. Maailmassa on viisi ryhmää haluja.

Puhdistustie

Silmän näkemistä muodoista syntyneet halut; korvan kuulemista äänistä syntyneet halut; nenän aistimista tuoksuista syntyneet halut; kielelle mieleisistä mauista syntyneet halut ja tuntoaistille mieleisistä esineistä syntyneet halut. Näistä viidestä halusta muodostuu ruumiin mukavuudenrakkaus.

Ruumiin mukavuudenrakkauden vaikuttaessa useimpiin ihmisiin he eivät huomaa pahuutta, joka seuraa tätä mukavuutta ja kompastuvat näin paholaisen ansaan kuin hirvi metsästäjän ansaan. Nämä aisteista syntyvät viisi ansaa ovat todella kaikkein vaarallisimpia ansoja. Kompastuessaan niihin ihmiset sotkeutuvat maallisiin haluihin ja kärsivät. Heidän tulisi tietää miten päästä irti näistä ansoista.

3. Ei ole olemassa yhtä ainoata tietä päästä eroon maallisten himojen ansasta. Olettakaamme, että olet saanut kiinni kuusi aivan erilaista eläintä: käärmeen, krokotiilin, linnun, koiran, ketun ja apinan. Sidot ne yhteen paksulla narulla ja päästät menemään. Kukin näistä kuudesta eläimestä yrittää päästä takaisin pesäänsä omalla tavallaan: käärme etsii peittävää ruohoa, krokotiili vettä, lintu haluaa lentää, koira etsii tietä kylään, kettu yksinäisiä pientareita ja apina metsän puita. Jokaisen yrittäessä mennä omaa tietään syntyy tappelu, mutta koska ne ovat kaikki sidotut yhteen, voimakkain vetää mukanaan muut.

Vertauksen eläinten tavoin ihmisen kuusi aistia – näköaisti, kuuloaisti, hajuaisti, makuaisti, tuntoaisti ja mieli – houkuttelee häntä eri tavoin, ja voimakkain halu johtaa häntä.

Jos nämä kuusi eläintä sidotaan paaluun, ne yrittävät vapautua kunnes väsyvät ja asettuvat sitten makuulle paalun viereen. Samoin jos ihmiset oppivat hillitsemään mieltään, ei muista viidestä aistista enää ole harmia. Jos ihmiset osaavat hillitä mieltään, he ovat onnellisia sekä nyt että tulevaisuudessa.

4. Ihmiset rakastavat itsekästä mukavuuttaan, joka on rakkautta maineeseen ja kunniaan. Mutta maine ja kunnia ovat kuin suitsuke, joka kuluttaa itseään ja pian katoaa. Jos ihmiset himoavat kunniaa ja yleistä suosiota ja jättävät totuuden polun, he ovat vakavassa vaarassa ja heillä on pian syy katumukseen.

Ihminen, joka etsii mainetta, rikkautta ja rakkaussuhteita, on kuin lapsi, joka nuolee hunajaa veitsen terältä. Maistaessaan hunajan makeutta hän saattaa vahingoittaa kieltään. Hän on kuin mies, joka kantaa soihtua voimakasta tuulta vasten. Liekki polttaa varmasti hänen kätensä ja kasvonsa.

Puhdistustie

Ei pidä luottaa mieleen, joka on täynnä ahneutta, vihaa ja hulluutta. Ei pidä antaa mielen olla vapaana vaan sitä on hillittävä tiukasti.

5. Täydellisen mielen hillinnän saavuttaminen on vaikeaa. Niiden, jotka etsivät Valaistusta, on ensin päästävä eroon kaikkien halujen tulesta. Halu on kuin palava tuli, ja Valaistusta etsivän on vältettävä sitä niin kuin heinäkuormaa kantava välttää kipinää.

Olisi kuitenkin hullua, jos ihminen poistaisi silmänsä pelosta, että joutuu kauniiden muotojen houkuttelemaksi. Mieli on herra ja jos mieltä hillitään, häviävät heikommät halut.

On vaikea seurata Valaistuksen tietä, mutta vielä vaikeampaa on, jos ihmisellä ei ole mieltä etsiä sellaista tietä. Ilman Valaistusta on tässä elämän ja kuoleman maailmassa vain loputon kärsimys.

Etsiessään tietä Valaistukseen ihminen on kuin raskasta kuormaa mutapellon halki kantava härkä. Jos härkä yrittää kaikkensa kiinnittämättä huomiota muihin asioihin, hän ylittää mudan ja saattaa levätä. Samoin jos mieli on hillinnässä ja se pidetään oikealla tiellä, ei sitä estä ahneuden muta, ja kaikki kärsimys katoaa.

6. Valaistusta etsivien on ensin poistettava itsestään kaikki itsekäs ylpeys ja nöyränä oltava valmis ottamaan vastaan Buddhan opetusten valo. Mitään maailman aarretta, kaikkea sen kultaa, hopeaa ja kunniaa ei voida verrata viisauteen ja hyveisiin.

Pysyäkseen terveenä, tuottaakseen todellista onnea perheelleen, tuottaakseen rauhaa kaikille ihmisen on ensin hillittävä omaa mieltään. Jos ihminen pystyy hillitsemään mieltään, hän pystyy löytämään tien Valaistukseen ja kaikki viisaus ja hyveet tulevat hänelle luonnostaan.

Niin kuin aarteet kaivetaan maasta, samoin ilmestyvät hyveet hyvistä teoista ja viisaus puhtaasta ja rauhallisesta mielestä. Kulkeakseen turvallisesti elämän sokkeloissa ihminen tarvitsee viisauden valoa ja hyveiden ohjausta.

Buddhan opetukset, jotka neuvovat ihmisiä poistamaan ahneuden, vihan ja hulluuden, ovat hyviä opetuksia ja niitä noudattava saavuttaa onnen.

7. Ihmisillä on taipumus kulkea ajatustensa suuntaan. Jos heidän ajatuksensa ovat ahneita, heistä tulee yhä ahneempia. Jos heidän ajatuksensa ovat vihaisia, heistä tulee yhä vihaisempia. Jos heidän ajatuksensa ovat typeriä, he kulkevat siihen suuntaan.

Puhdistustie

Viljankorjuun aikaan karja pidetään kiinni, ettei se pääse pelloille ja anna näin syytä valituksiin tai jopa tappamiselle. Samalla tavalla ihmisten on vartioitava mieltään epärehellisyydeltä ja onnettomuudelta. Heidän on poistettava ajatukset, jotka kiihottavat ahneutta, vihaa ja hulluutta ja rohkaistava ajatuksia, jotka kiihottavat lähimmäisenrakkautta ja ystävällisyyttä.

Kevään tullessa ja niittyjen vihertäessä maanviljelijät päästävät karjansa irti, mutta silloinkin he pitävät sitä silmällä. Samoin on ihmisen mielen laita: parhaissakin olosuhteissa mieltä on vartioitava.

8. Kerran Shakyamuni Buddha oli Kausambin kaupungissa. Tässä kaupungissa asui mies, joka vihasi häntä ja joka lahjoi ilkeitä ihmisiä levittämään hänestä perättömiä huhuja. Näissä olosuhteissa opetuslasten oli vaikeaa saada ruokaansa kerjäämällä, ja siinä kaupungissa oli paljon solvausta.

Ananda sanoi Shakyamunille: “Olisi parempi lähteä tästä kaupungista. On toisia ja parempia kaupunkeja, jonne voimme mennä.” Siunattu vastasi: “Entä jos seuraava kaupunki on samanlainen, mitä me sitten teemme?” “Sitten menemme sitä seuraavaan kaupunkiin.”

Siunattu sanoi: "Ei Ananda, siitä ei tulisi loppua. Meidän on paras pysyä täällä ja kestää solvaukset kärsivällisesti kunnes ne loppuvat ja sitten voimme mennä seuraavaan kaupunkiin."

Tässä maailmassa on voittoja ja tappioita, ivaa ja kunniaa, mainetta ja solvausta, kärsimystä ja iloa; Valaistus ei ole näiden ulkoisten asioiden hallitsema. Ne lakkaavat yhtä pian kuin ilmestyivätkin.

II

HYVÄ KÄYTÖS

1. Valaistusta etsivän on aina pidettävä mielessään se, että ruumis, puhe ja mieli on alituisesti pidettävä puhtaana. Pitääkseen ruumiinsa puhtaana ihmisen ei tule tappa mitään elävää olentoa, hän ei saa varastaa eikä suorittaa aviorikosta. Pitääkseen puheensa puhtaana ihmisen ei tule valehdella, solvata, pettää eikä antautua joutavanpäiväiseen puheeseen. Pitääkseen mielensä puhtaana ihmisen on poistettava ahneus, viha ja virheellinen päättely.

Jos mieli saastuu, saastuvat varmasti myös teot. Jos teot saastuvat, seuraa kärsimys. On siis tärkeätä, että mieli ja ruumis pidetään puhtaina.

Puhdistustie

2. Oli kerran rikas leski, joka puheen mukaan oli ystävällinen, vaatimaton ja hyväntahtoinen. Hänellä oli viisas ja ahkera palvelijatar.

Eräänä päivänä palvelijatar ajatteli: "Emännälläni on oikein hyvä maine. Onkohan hänen luonteensa tosiaankin hyvä vai johtuuko kaikki hänen hyvyytensä vain ympäristöstä? Teenpä hänelle kokeen."

Seuraavana aamuna palvelijatar ei ilmestynyt töihin ennen kuin puolelta päivin. Emäntä oli vihoissaan ja solvasi palvelijatarta kärsimättömästi. Palvelijatar vastasi:

"Jos laiskottelen vain päivän tai pari, ei rouvan pitäisi tulla niin kärsimättömäksi." Emäntä suuttui. Seuraavana aamuna palvelijatar nousi jälleen myöhään. Emäntä suuttui jälleen ja iski palvelijatarta kepillä. Tieto tästä tapauksesta levisi kaikkialle ja rikas leski menetti hyvän maineensa.

3. Monet ihmiset ovat tämän naisen kaltaisia. Jos ympäristö on tyydyttävä, he ovat ystävällisiä, vaatimatonta ja hiljaisia, mutta on kyseenalaista käyttäytyvätkö he samoin, jos olosuhteet muuttuvat huonommaksi.

Voimme kutsua ihmistä hyväksi vain jos hän säilyttää puhtaan ja rauhallisen mielen ja toimii rakastaen lähimmäistään myös silloin, kun epämiellyttävät sanat

kulkeutuvat hänen korviinsa, jos muut osoittavat pahantahtoisuutta häntä kohtaan ja jos häneltä puuttuu ruokaa, vaatteita tai suoja.

Siksi ne, jotka tekevät hyvää ja säilyttävät rauhallisen mielen vain, jos olosuhteet ovat hyvät, eivät ole todella hyviä ihmisiä. Vain niitä, jotka ovat vastaanottaneet Buddhan opetukset ja harjoittavat mieltään ja ruumistaan niiden mukaisesti, voidaan sanoa hyviksi, vaatimattomiksi ja rauhallisiksi ihmisiksi.

4. Mitä tulee käytettävien sanojen sopivuuteen, on olemassa viisi paria vastakohtia: sanat, jotka sopivat tilanteeseen ja jotka eivät sovi; sanat, jotka kuvaavat tosiasioita ja jotka eivät kuvaa niitä; sanat, jotka kuullostavat miellyttäviltä ja jotka kuullostavat epämiellyttäviltä; sanat, jotka ovat hyödyllisiä ja jotka ovat vahingollisia; sanat, jotka ovat miellyttäviä ja jotka ovat vastenmielisiä.

Mitä sanoja lausummekin tulee ne valita huolella, sillä ihmiset kuulevat ne ja ne vaikuttavat heihin joko hyvin tai huonosti. Jos mielessämme on myötätuntoa ja sääliä, mieli vastustaa kuulemiamme pahoja sanoja. Emme saa päästää pahoja sanoja huuliltamme ajattelematta, jotta ne eivät aiheuta vihan tunnetta. Lausumiemme sanojen on aina oltava myötätunnon ja viisauden sanoja.

Puhdistustie

Olettakaamme, että ihminen haluaa poistaa kaiken lian maasta. Hän käyttää lapiota ja vakkaa ja tekee sitkeästi työtä hajottaen likaa ympäriinsä, mutta tehtävä on ylivoimainen. Tämän hullun tavoin emme voi odottaa, että kaikki sanat saadaan poistettua. Meidän on harjoitettava mieltämme ja täytettävä sydämemme myötätunnolla, niin että emme häiriinny toisten lausumien sanojen johdosta.

On mahdotonta maalata vesiväreillä kuvaa siniselle taivaalle. On myös mahdotonta kuivata suurta jokea heinistä tehdyn soihdun lämmöllä tai aiheuttaa rämisevää ääntä hangaten kahta hyvin parkittua nahkapalaa vastatusten. Näiden esimerkkien tavoin on ihmisten harjoitettava mieltään, etteivät he häiriinny kuulevatpa he mitä sanoja tahansa.

Heidän tulee harjoittaa mieltään pysymään laveana kuin maa, rajattomana kuin taivas, syvänä kuin suuri joki ja pehmeänä kuin hyvin parkittu nahka.

Jos tunnet kaunaa vihollisen saadessa sinut kiinni ja kiduttaessa sinua, et noudata Buddhan opetuksia. Joka tilanteessa on opeteltava ajattelemaan: mieleni on järkkymätön. Vihan ja suuttumuksen sanat eivät pääse huuliltani. Saarran viholliseni myötätunnon ja säälin ajatuksin, jotka tulevat kaikkea elämää kohti sääliä tuntevasta mielestä.

5. Kerrotaan tarinaa miehestä, joka löysi muurahaiskeon. Tämä keko paloi päivisin ja savusi öisin. Mies meni viisaan luo ja kysyi mitä hänen tulisi tehdä. Viisas neuvoi häntä kaivamaan kekoa miekalla. Mies teki niin kuin oli neuvottu. Hän löysi oven salvan, vesikuplia, hangon, laatikon, kilpikonnin, lihaveitsen, lihapalan ja lopuksi lohikäärmeen. Mies ilmoitti viisaalle löytämästään. Viisas selitti esineiden merkityksen ja sanoi: "Heitä pois kaikki muu, mutta jätä lohikäärme äläkä häiritse sitä."

Tässä tarinassa "muurahaiskeko" kuvaa ihmisruumista. "Pala päivällä" tarkoittaa sitä, että päivällä ihmiset toteuttavat edellisenä yönä ajattelemansa ajatukset. "Savuaa yöllä" tarkoittaa sitä, että yöllä ihmiset muistelevat hyvillään tai katuen asioita, joita he tekivät edellisenä päivänä.

Samassa tarinassa "mies" tarkoittaa Valaistusta etsivää henkilöä. "Viisas" tarkoittaa Buddhaa. "Miekka" tarkoittaa puhdasta viisautta. "Kaivaa" viittaa yritykseen saavuttaa Valaistus.

Puhdistustie

Edelleen tarinan "oven salpa" tarkoittaa tietämättömyyttä, "kuplat" kärsimystä ja vihaa, "heinähanko" epärointiä ja epämukavuutta, "laatikko" ahneutta, vihaa, laiskuutta, huikentelevaisuutta, katumusta ja harhaa, "kilpikonna" ruumista ja mieltä, "lihaveitsi" viittä aistillista himoa, "lihapala" seurauksena olevaa halua, jonka syystä ihminen himoitsee tyydytystä. Nämä kaikki ovat ihmiselle vahingollisia, joten Buddha sanoi: "Heitä pois kaikki!"

"Lohikäärme" tarkoittaa mieltä, josta kaikki maalliset himot ovat poistuneet. Jos ihminen kaivaa ympäristöään viisauden miekalla, hän löytää lopulta tämän lohikäärmeen. "Jätä lohikäärme äläkä häiritse sitä" tarkoittaa, että ihmisen tulee kaivaa esille maallisista haluista vapaa mieli.

6. Saavutettuaan Valaistuksen Pindola, Buddhan opetuslapsi, palasi synnyinkaupunkiinsa Kausambiin korvatakseen sikäläisten hänelle osoittaman ystävällisyyden. Näin tehdessään hän valmisti pellon Buddhalaisuuden siementen kylvölle.

Kausambin laitamalla Ganges-joen rannalla on pieni puisto, jota varjostavat lukemattomat kookospalmut ja jossa jatkuvasti puhaltaa viileä tuulen väre.

Eräänä kuumana kesäpäivänä Pindola istui mietiskellen puun viileässä varjossa, kun Lordi Udayana tuli tähän samaan puistoon lepäämään puolisojensa kanssa. Kuunneltuaan musiikkia hän nukahti toisen puun varjoon.

Herran nukkuessa hänen vaimonsa ja hovinaisensa läksivät kävelylle ja kävellessään tulivat Pindolan luo, joka istui ja mietiskeli. Naiset tunnistivat hänet pyhäksi mieheksi ja pyysivät häntä opettamaan heitä, ja he kuuntelivat hänen saarnaansa.

Herättyään herra läksi etsimään naisia ja löysi heidät tämän miehen ympäriltä kuuntelemissa hänen opetuksiaan. Ollen mustasukkainen ja irstas luonteeltaan hän suuttui ja loukkasi Pindolaa sanoen: "On anteeksi antamatonta, että sinä, pyhä mies, olet naisten keskellä puhumassa heille joutavuuksia." Pindola sulki silmänsä ja pysyi hiljaa.

Vihainen herra veti esiin miekkansa ja uhkasi Pindolaa, mutta pyhä mies pysyi hiljaa ja oli luja kuin kivi. Tästä herra suuttui yhä enemmän ja hajotti muurahaiskeon heittäen likaa hänen päälleen. Yhä Pindola pysyi hiljaa mietiskellen, sietäen loukkaukset ja kivun.

Puhdistustie

Silloin herra häpesi raivoaan ja pyysi Pindolalta anteeksiantoa. Tämän tapauksen seurauksena Buddhan opetukset löysivät tiensä herran linnaan ja sieltä levisivät ympäri koko maan.

7. Muutaman päivän kuluttua herra Udayana tuli Pindolan luo metsäpaikkaan, jossa tämä asui ja kysyi häneltä: “Kunnioitettu opettaja, kuinka Buddhan opetuslapset voivat pitää ruumiinsa ja mielensä puhtaina ja hekuman houkutuksista vapaina vaikka useimmat ovat nuoria miehiä?”

Pindola vastasi: “Jalo herra, Buddha on opettanut meitä kunnioittamaan kaikkia naisia. Hän on opettanut meitä pitämään kaikkia vanhempia naisia äitinämme, itsemme ikäisiä sisarinamme ja nuorempia tyttärinämme. Tämän opetuksen ansiosta Buddhan opetuslapset pystyvät pitämään ruumiinsa ja mielensä puhtaina ja hekuman houkutuksista vapaina vaikka ovat nuoria.”

“Mutta kunnioitettu opettaja, ihmisellä voi olla epäpuhtaita ajatuksia äidin, sisaren tai tyttären ikäisistä naisista. Kuinka Buddhan opetuslapset hillitsevät halunsa?”

“Jalo herra, Siunattu on opettaut meitä pitämään ruumistamme kaikenlaisina epäpuhtauksina kuten verenä, hikenä ja rasvana, näin ajatellessamme pystymme

pitämään mielemme puhtaana vaikka olemme nuoria.”

“Kunnioitettu opettaja”, herra yhä painosti, “ehkä sinun on helppo tehdä näin, koska olet harjoittanut ruumistasi ja mieltäsi ja hionut viisauttasi, mutta se on vaikeaa niille, joilla ei vielä ole sellaista harjoitusta. He saattavat yrittää muistaa epäpuhtaudet, mutta heidän silmänsä seuraavat kauniita muotoja. He saattavat yrittää nähdä rumuuden, mutta yhä heitä himottaa kauniit vartalot. Täytyy olla olemassa vielä joku syy miksi nuoret miehet Buddhan opetuslasten joukossa pystyvät pitämään tekonsa puhtaina.”

Pindola vastasi: “Jalo herra, Siunattu opettaa meitä vartioimaan viittä aistiemme porttia. Kun silmämme näkevät kauniita muotoja ja värejä, kun korvamme kuulevat miellyttäviä ääniä, kun nenämme tuntee tuoksun, kun kielemme maistaa makeaa tai kun kätemme koskettaa pehmeää, emme saa sitoutua näihin miellyttäviin asioihin emmekä saa tuntea vastenmielisyyttä epämiellyttävistä asioista. Meitä on huolella opetettu vartioimaan viittä aistiamme. Tämän Siunatun opetuksen ansiosta jopa nuoret opetuslapset pystyvät pitämään mielensä ja ruumiinsa puhtaina.”

“Buddhan opetus on todella loistava. Omasta kokemuksestani tiedän, että jos tapaan jotakin kaunista

Puhdistustie

ja miellyttävää, olematta oman itseni herra mieleni häiriintyy. On elintärkeää, että vartioimme viittä aistiamme koko ajan pitääksemme tekomme puhtaina.”

8. Kun ihminen ilmaisee ajatuksensa toimintana, seuraa aina vastavaikutus. Jos joku loukkaa toista, on aina olemassa kiusaus vastata nenäkkäästi ja kosta. Tätä luonnollista vastavaikutusta tulee vartioida. Se on kuin sylkisi vasten tuulta, siinä ei vahingoita ketään muuta kuin itseään. On kuin lakaisisi pölyä tuulta vasten, ei sillä päästä eroon pölystä vaan liataan itsensä. Epäonni seuraa aina sitä, joka antaa periksi kostonhalulle.

9. On hyvä heittää pois ahneus ja vaalia lähimmäisenrakkautta. On vielä parempi pitää mielensä keskittyneenä Jalon Polun kunnioittamiseen.

Olisi päästävä eroon itsekkyydestä ja korvattava se auttamisen halulla. Toisen onnelliseksi tekeminen innoittaa tätä taas tuottamaan onnea muille, ja niin teko tuottaa onnea.

Yhdestä kynttilästä voidaan sytyttää tuhansia kynttilöitä eikä sen ikä siitä lyhene. Onni ei koskaan vähene jaettaessa.

Valaistusta etsivän on varottava joka askeltaan. Vaikka halu olisi kuinka harras, on Valaistus saavutettava askel askeleelta. Askeleet Valaistukseen on otettava jokapäiväisessä elämässämme.

10. Aivan Valaistuksen polun alussa on 20 vaikeutta, jotka on voitettava. 1. On vaikeaa köyhän olla antelias 2. Ylpeän on vaikea löytää tietä Valaistukseen. 3. On vaikea etsiä Valaistusta uhraten itsensä. 4. On vaikea syntyä Buddhan ollessa maailmassa. 5. On vaikea kuulla Buddhan opetuksia. 6. On vaikea pitää mieli puhtaana ruumiin vaistoilta, 7. On vaikea olla haluamatta kauniita ja viehättäviä asioita. 8. Voimakkaan on vaikea olla käyttämättä valtaansa halujensa tyydyttämiseen. 9. On vaikea olla suuttumatta, kun on kokenut loukkauksen. 10. On vaikea pysyä viattomana olosuhteiden houkutuksissa. 11. On vaikea opiskella laajasti ja läpikotaisin. 12. On vaikea olla halveksimatta vastaalkajaa. 13. On vaikea pysyä nöyränä. 14. On vaikea löytää hyviä ystäviä. 15. On vaikea kestä kuria, joka johtaa Valaistukseen. 16. On vaikea olla häiriintymättä ulkoisista olosuhteista. 17. On vaikea opettaa muita tietäen heidän kykynsä. 18. On vaikea säilyttää

Puhdistustie

rauhallinen mieli. 19. On vaikea olla väittelemättä siitä mikä on oikein ja mikä on väärin. 20. On vaikea löytää ja oppia hyvä menettelytapa.

11. Hyvien ja pahojen ihmisten luonne eroaa toisistaan. Pahat eivät tunnista syntiä synniksi. Jos heille huomautetaan synnistä, he eivät lakkaa tekemästä sitä eivätkä halua ihmisten huomauttavan heidän tekevän syntiä. Viisaat ovat herkkiä oikeudelle ja vääryydelle. He lakkaavat tekemästä vääryyttä heti, jos huomaavat sitä tehneensä ja ovat kiitollisia, jos joku huomauttaa heidän tehneen väärin.

On siis iso ero hyvien ja pahojen ihmisten välillä. Pahat eivät koskaan arvosta heille osoitettua ystävällisyyttä, mutta viisaat arvostavat ja ovat kiitollisia. Viisaat yrittävät osoittaa arvostuksensa ja kiitollisuutensa olemalla vuorostaan ystävällisiä ei ainoastaan hyväntekijälleen vaan kaikille.

III

MUINAISTEN TARINOIDEN OPETUKSIA

1. Olipa kerran maa, jossa oli omituinen tapa hylätä vanhukset kaukaisille ja vaikeapääsyisille vuorille.

Erään tämän valtion ministerin oli vaikea noudattaa

tätä tapaa vanhan isänsä suhteen ja niinpä hän rakensi salaisen maanalaisen luolan, johon hän kätki isänsä ja piti hänestä siellä huolta.

Eräänä päivänä jumala ilmestyi sen maan kuninkaalle ja antoi hänelle ratkaistavaksi ongelman sanoen, että jos hän ei osaa ratkaista sitä tyydyttävästi, hänen maansa tuhoutuu. Ongelma oli seuraava: tässä on kaksi käärmettä. Sano minulle niiden sukupuoli.

Ei kuningas eikä kukaan muukaan palatsissa osannut ratkaista ongelmaa, joten kuningas tarjosi suuren palkkion sille, joka osaisi rathaista sen.

Ministeri meni isänsä piilopaikkaan ja kysyi häneltä vastausta ongelmaan. Vanhus sanoi: "Ratkaisu on helppo. Aseta käärmeet pehmeälle matolle. Se, joka liikkuu on uros, se, joka pysyy paikoillaan on naaras." Ministeri vei neuvon kuninkaalle, ja ongelma saatiin ratkaistua.

Jumala kysyi sitten muita vaikeita kysymyksiä, joihin kuningas ja hänen palvelijansa eivät löytäneet vastausta, mutta jotka ministeri vanhalta isältään neuvoa kysytyyään aina osasi ratkaista.

Puhdistustie

Seuraavassa joitakin kysymyksiä ja vastauksia: “Kuka on se, jota nukkuessa sanotaan valvovaksi ja valvoessa nukkuvaksi?” Vastaus on: se on Valaistukseen pyrkivä. Hän on valveilla verrattuna niihin, jotka eivät ole kiinnostuneita Valaistuksesta ja hän nukkuu verrattuna niihin, jotka ovat jo saavuttaneet Valaistuksen.

“Kuinka norsu voidaan punnita?” Pane se veneeseen ja pane merkille miten syvään vene vajoaa veteen. Ota norsu pois ja lastaa vene kivillä kunnes se vajoaa samaan syvyyteen ja punnitse sitten kivet.

“Mikä on seuraavan sanonnan merkitys: kupillinen vettä on enemmän kuin valtameren vesi.” Tässä vastaus: kupillisella vettä, joka annetaan puhtain ja myötätuntoisin mielin omille vanhemmille tai sairaalle on ikuinen arvo, mutta valtameren vesi loppuu jonakin päivänä.

Seuraavaksi jumala pani nälkäisen, luiksi ja nahaksi laihtuneen miehen valittamaan: “Onko maailmassa minua nälkäisempää?” Ihminen, joka on itsekäs ja ahne ja joka ei usko kolmeen aarteeseen – Buddhaan, Dharmaan ja Samghaan – ja joka ei anna lahjoituksia vanhemmilleen ja opettajilleen ei ole ainoastaan nälkäisempi vaan hän

joutuu nälkäisten paholaisten maailmaan ja siellä hän näkee nälkää ikuisesti.

“Tässä on Candana-puun runko, kumpi pää oli puun alapää?” Pane tukki kellumaan veteen. Se pää, joka uppoaa vähän syvemmälle, oli lähinnä juuria.

“Tässä on ilmeisesti kaksi samankokoista ja -muotoista hevosta. Kumpi on äiti ja kumpi poika?” Anna niille heiniä, äiti työntää heinät pojan eteen.

Jokainen vastaus miellytti sekä kuningasta että jumalaa. Kuningas oli kiitollinen kuultuaan, että vastaukset oli saatu vanhalta isältä, jonka ministeri oli kätkenyt luolaan, ja kuningas poisti lain, jonka mukaan vanhukset oli hylättävä vuorille ja määräsi heitä kohdeltavan hyvin.

2. Intian Videha-maan kuningatar uneksi kerran valkoisesta norsusta, jolla oli kuusi norsunluista torahammasta. Hän himoitsi hampaita ja rukoili kuningasta hankkimaan ne hänelle. Vaikka tehtävä näytti ylivoimaiselta kuningas, joka suuresti rakasti kuningatar-ta, tarjosi palkkiota metsästäjälle, joka ilmoittaisi löytäneensä sellaisen norsun.

Puhdistustie

Himalajan vuorilla sattui olemaan juuri sellainen norsu, joka oli pyrkimässä Valaistukseen. Se oli kerran pelastanut erään metsästäjän hengen ja näin metsästäjä oli saattanut palata turvallisesti kotiinsa. Suuren palkkion sokaisemana unohtaen norsun ystävällisyyden metsästäjä kuitenkin palasi vuorille tappamaan norsun.

Tietäen, että norsu pyrki Valaistukseen metsästäjä naamioitui Buddhalaisen munkin pukuun ja yllättäen näin norsun ampui siihen myrkyllisen nuolen.

Tietäen, että loppu oli lähellä ja että metsästäjän oli vallannut palkkion himo, norsu sääli häntä ja suojasi häntä toisten kostonhaluisten norsujen raivolta. Norsu kysyi miksi metsästäjä oli tehnyt moisen typerän teon. Metsästäjä kertoi palkkiosta ja tunnusti, että himoitsi norsun kuutta torahammasta. Norsu katkaisi heti torahampaansa lyömällä niitä puuta vasten ja antoi ne metsästäjälle sanoen: "Tällä uhrilla olen päättänyt valmistautumiseni Valaistukseen ja synnyn uudelleen Puhtaassa Maassa. Kun minusta tulee Buddha, autan sinua pääsemään irti ahneuden, vihan ja typeryyden kolmesta myrkyllisestä nuolesta."

3. Tiheikössä Himalajan juurella asusti kerran papukaija monien muiden eläinten ja lintujen kanssa. Tuulen ollessa voimakas syttyi tiheikössä kerran tulipalo bambujen kitkasta, ja linnut ja eläimet säikähtivät ja joutuivat pakokauhun valtaan. Tuntien myötätuntoa niiden pelkoa ja kärsimystä kohtaan ja haluten korvata tiheikössä osakseen saamansa ystävällisyyden papukaija yritti tehdä kaikkensa pelastaakseen heidät. Se kastautui läheisessä lammikossa ja lensi sitten tulen yläpuolelle ravistaen vesipisarat itsestään sammuttaakseen tulen. Papukaija toisti tämän yhä uudelleen ja uudelleen myötätuntoisin sydämin kiitollisuudesta tiheikölle, missä oli saanut suojapaikan.

Taivaallinen jumala huomasi tämän ystävällisyyden ja itsensä uhraamisen ja tuli alas taivaasta ja kysyi papukaijalta: "Sinulla on urhoollinen mieli, mutta mitä luulet saavasi aikaan muutamalla vesipisaralla tätä suurta tulipaloa vastaan?" Papukaija vastasi: "Ei ole mitään, mitä ei voida voittaa kiitollisuudella ja itsensä uhraamisella. Yritän uudelleen ja uudelleen ja taas uudelleen seuraavassa elämässä." Suureen jumalaan papukaijan rohkeus teki syvän vaikutuksen ja yhdessä he sammuttivat tulipalon.

4. Kerran Himalajalla eli lintu, jolla oli yksi ruumis ja kaksi päätä. Kerran toinen pää huomasi toisen syövän makeata hedelmää ja tuli mustasukkaiseksi. Se totesi

Puhdistustie

itseksensä: “Hyvä on, syön sitten myrkyllisen hedelmän.” Niin se söi myrkyä ja koko lintu kuoli.

5. Kerran käärmeen häntä ja pää riitelivät siitä kumpi olisi etupuoli. Häntä sanoi päälle: “Sinä otat aina johtoaseman. Se ei ole reilua, sinun pitäisi antaa minunkin joskus johtaa.” Pää vastasi: “On luonnon laki, että olen pää, en voi vaihtaa paikkaa kanssasi.”

Riita kuitenkin jatkui, ja eräänä päivänä häntä kiinnitti itsensä puuhun estäen näin päätä menemästä eteenpäin. Kun pää väsyi kamppailuun, häntä sai tahtonsa läpi tuloksella, että koko käärme putosi tulikuoppaan ja menehtyi.

Luonnossa on aina sopiva järjestys ja kaikella on oma asemansa. Jos tätä järjestystä häiritään, toiminta häiriintyy ja koko järjestys tuhoutuu.

6. Olipa kerran mies, joka suuttui helposti. Kaksi miestä keskusteli kerran hänen talonsa edessä. Toinen sanoi: “Hän on mukava mies, mutta kovin kärsimätön. Hänellä on kiivas luonne ja hän suuttuu nopeasti.” Mies kuuli huomautuksen, ryntäsi ulos ja hyökkäsi näiden kahden miehen kimppuun lyöden, potkien ja haavoittaen heitä.

Kun viisaalle huomautetaan hänen vioistaan, hän ajattelee asiaa ja parantaa käytöstään. Huomautettaessa tyhmälle hänen virheistään hän ei ainoastaan jätä huomautusta huomioon ottamatta vaan pikemminkin toistaa saman virheen.

7. Olipa kerran varakas mutta typerä mies. Nähdessään toisen miehen kauniin kolmikerroksisen talon hän kadehti sitä ja päätti rakennuttaa täysin samanlaisen ajatellen olevansa aivan yhtä varakas. Hän kutsui kirvesmiehen ja käski hänen rakentaa talon. Kirvesmies suostui ja alkoi heti rakentaa perustaa, ensimmäistä kerrosta, toista kerrosta ja sitten kolmatta kerrosta. Varakas mies huomasi tämän ja sanoi ärtyneenä: "En minä halua perustaa tai ensimmäistä tai toista kerrosta, haluan vain kauniin kolmannen kerroksen. Rakenna se nopeasti!"

Typerä ihminen ajattelee vain lopputulosta, on kärsimätön eikä yritä tarpeeksi, mikä on tarpeen hyvän lopputuloksen saavuttamiseksi. Ei mitään hyvää voida saada ilman yritystä samoin kuin ei kolmatta kerrosta voi olla ilman perustaa ja ensimmäistä ja toista kerrosta.

8. Kerran typerä mies keitti hunajaa. Yllättäen ystävä tuli kylään, ja typerä mies halusi tarjota hänelle hunajaa, mutta se oli liian kuumaa. Hän yritti jäähdyttää sitä heiluttaen viuhkaa, mutta ottamatta hunajaa pois tullelta.

Puhdistustie

Samoin on mahdotonta saavuttaa viileän viisauden hunajaa ottamatta sitä ensin pois maallisten himojen tulelta.

9. Olipa kerran kaksi paholaista, jotka riitelivät koko päivän laatikosta, kepistä ja kenkäparista. Ohikulkeva mies tiedusteli: "Miksi riitelette näistä esineistä? Mikä voima niillä on, jotta niiden omistuksesta kannattaa riidellä?" Paholaiset selittivät hänelle, että laatikosta he voisivat saada mitä tahansa he haluavat: ruokaa, vaatteita, aarteita; kepillä he voisivat alistaa kaikki viholliset ja kenkäparilla he voisivat matkustaa ilmojen halki.

Tämän kuullessaan mies sanoi: "Miksi riidellä? Jos poistutte muutamaksi minuutiksi, keksin oikeudenmukaisen tavan jakaa nämä esineet." Niin paholaiset poistuivat, ja heti kun ne olivat menneet mies pani kengät jalkaansa, otti laatikon ja kepin ja hävisi ilmojen halki.

"Paholaiset" kuvaavat ihmisiä, joilla on pakanallisia uskomuksia. "Laatikko" tarkoittaa lähimmäisenrakkaudesta annettuja lahjoja. Ihmiset eivät ymmärrä kuinka paljon aarteita voidaan tuottaa lähimmäisenrakkaudesta. "Keppi" tarkoittaa mielen keskittämisen

harjoittelua. Ihmiset eivät ymmärrä, että hengellisellä mielen keskittämällä he saattavat voittaa kaikki maalliset halut. "Kenkäpari" tarkoittaa ajatuksen ja käytöksen puhtautta, joka nostaa heidät kaikkien halujen ja kiistojen yläpuolelle. Tietämättä näitä seikkoja he riitelevät ja tappelevat laatikosta, kepistä ja kenkäparista.

10. Kerran eräs mies oli matkalla yksin. Illan suussa hän tuli tyhjän talon luo ja päätti yöpyä siellä. Keskiyön aikaan paholainen toi taloon ruumiin ja jätti sen lattialle. Hetken kuluttua ilmestyi toinen paholainen ja väitti ruumista omakseen. Näin alkoi riitely ruumiin omistuksesta.

Ensimmäinen paholainen sanoi lopuksi, että on hyödytöntä riidellä asiasta enempää ja ehdotti, että he jättäisivät asian tuomarin ratkaistavaksi. Toinen paholaisista suostui tähän ja huomaten miehen piileskelevän nurkassa pyysi tätä ratkaisemaan kiistan. Mies oli kauhuissaan, sillä hän ymmärsi hyvin, että tekipä hän minkä päätöksen tahansa kiistan hävinnyt osapuoli suuttuisi ja kostaisi tappamalla hänet. Kuitenkin hän päätti kertoa todenmukaisesti mitä oli nähnyt.

Kuten hän oli odottanutkin, toinen paholaisista suuttui ja repi mieheltä irti käsivarren, mutta ensimmäinen paholainen asetti irrotetun käsivarren tilalle

Puhdistustie

ruumiista otetun käsivarren. Suuttunut paholainen repi irti miehen toisen käsivarren, mutta ensimmäinen paholainen asetti välittömästi tilalle ruumiista otetun toisen käsivarren. Tätä jatkui kunnes molemmat käsivarret, jalat, pää ja ruumis oli revitty irti ja korvattu ruumiin vastaavilla osilla. Nähdessään miehen revityt ruumiinosat lattialla paholaiset poimivat ne ja söivät ne suuhunsa ja poistuivat sitten nauraa hykerrellen.

Mies parka, joka oli hakenut yösjaa autiosta talosta, oli järkyttynyt kohdanneesta onnettomuudesta. Ne ruumiinosat, jotka paholaiset olivat syöneet, olivat vanhempien hänelle antamia ja hänellä nyt olevat ruumiinosat kuuluivat ruumiille. Kuka hän nyt oikein oli? Todeten asianlaidan hän ei pystynyt ymmärtämään tätä ja pää pyörällä läksi ulos talosta. Tullessaan temppeleihin hän meni sisään ja kertoi ongelmastaan munkeille. Ihmiset saattoivat hänen kertomuksestaan nähdä minättömyyden todellisen merkityksen.

11. Kerran kaunis ja hyvinpukeutunut nainen tuli taloon. Isäntä kysyi häneltä kuka hän oli. Nainen vastasi olevansa rikkauden jumalatar. Talon isäntä ihastui ja kohteli naista hyvin.

Pian sen jälkeen tuli toinen nainen taloon. Hän oli ruma ja huonosti puettu. Isäntä kysyi kuka hän oli ja nainen vastasi olevansa köyhyyden jumalatar. Isäntä pelästyi ja yritti ajaa naisen pois talosta, mutta nainen kieltäytyi lähtemästä sanoen: "Rikkauden jumalatar on sisareni. Välillämme on sopimus ettemme koskaan elä toisistamme erillämme. Jos ajat minut pois, hän lähtee mukanani." Ja totta, heti kun ruma nainen poistui, katosi myös kaunis nainen.

Syntymä ja kuolema kulkevat yhdessä. Onni ja epäonne kulkevat yhdessä. Paha seuraa hyvää. Ihmisten tulisi ymmärtää tämä. Tietämättömät ihmiset pelkäävät epäonnea ja himoitsevat hyvää onnea, mutta niiden, jotka pyrkivät Valaistukseen, on pystyttävä nousemaan molempien yläpuolelle ja vapautumaan maallisista kiintymyksistä.

12. Eli kerran köyhä taiteilija, joka jätti kotinsa ja vaimonsa ja läksi etsimään onneaan. Kolmen vuoden kovan työn jälkeen hän oli saanut säästöön 300 kultapalaa ja päätti palata kotiinsa. Matkallaan hän tuli suuren temppelin kohdalle, jossa oli menossa lahjoitusseremonia. Mieheen se teki syvän vaikutuksen ja hän ajatteli: Olen tähän saakka ajatellut vain nykyisyyttä, en ole koskaan ajatellut tulevaa onneani. On osa hyvää onneani, että satuin tulemaan tähän paikkaan. Minun on käytettävä tilaisuus hyväkseni ja kylvettävä hyvyyden

Puhdistustie

siemenet. Näin ajatellen hän kiitollisena lahjoitti kaikki säästönsä temppeliin ja palasi pennittömänä kotiinsa.

Miehen saavuttua kotiinsa vaimo soimasi häntä siitä, että hän ei tuonut rahaa elatukseen. Köyhä taiteilija vastasi, että hän oli kyllä ansainnut vähän rahaa, mutta oli pannut sen säilöön. Vaimon painostaessa häntä kertomaan missä säilö oli, taiteilija tunnusti, että oli antanut rahat tietyn temppelin munkeille.

Tästä vaimo vihastui, soimasi miestänsä ja vei asian lopulta paikalliselle tuomarille. Kun tuomari kysyi taiteilijalta oliko hänellä mitään sanottavaa puolustukseksseen, tämä vastasi, ettei ollut toiminut typerästi, sillä hän oli ansainnut rahat raskaalla työllä ja oli halunnut käyttää sen siemeneksi tulevaa onnea varten. Kun hän oli tullut temppelin kohdalle, hänestä oli tuntunut, että siinä oli pelto, johon hänen oli kylvettävä kulta siemeneksi hyvää onnea varten. Hän lisäsi: "Kun annoin munkeille kullan, minusta tuntui, että heitin pois mielestäni kaiken ahneuden, polton ja olen ymmärtänyt, että todellinen rikkaus ei ole kultaa vaan mieli."

Tuomari ylisti taiteilijaa ja kuulijat ilmaisivat hyväksymisensä auttaen häntä monin tavoin. Näin aukeni taiteilijalle ja hänen vaimolleen pysyvä onni.

13. Hautausmaan lähellä asuva mies kuuli eräänä yönä äänen haudasta kutsuvan itseään. Hän oli liian arka menemään ja ottamaan asiasta selvää, mutta seuraavana päivänä hän mainitsi asiasta rohkealle ystävälle, joka päätti tutkia asian, jos ääni taas kuuluisi seuraavana yönä.

Aran miehen vapistessa pelosta hänen ystävänsä meni hautausmaalle ja, toden totta, sama ääni kuului haudasta. Ystävä kysyi kuka se oli ja mitä se halusi. Ääni haudasta vastasi: "Olen piilotettu aarre ja olen päättänyt antaa itseni jollekulle. Tarjouduin eräälle miehelle viime yönä, mutta hän oli liian arka tulemaan ja hakemaan minua, joten antaudun sinulle, joka olet aarteen arvoinen. Tulen taloosi huomen aamulla seitsemän seuraajani kanssa."

Ystävä sanoi: "Odotan teitä, mutta ole hyvä ja kerro miten minun tulee teitä kestitä." Ääni vastasi: "Tulemme pukeutuneina munkin kaapuihin. Valmista meille huone, jossa on vettä, pese itsesi ja siivoa huone ja valmista meille istuimet ja kahdeksan kulhoa riisipuuroa. Aterian jälkeen johdat meidät suljettuun huoneeseen, jossa muutumme kultaruukuiksi."

Seuraavana aamuna mies peseytyi, siivosi ja valmisti huoneen sellaiseksi kuin hänelle oli sanottu ja odotti

Puhdistustie

kahdeksan munkin tuloa. Määräaikana he ilmestyivät ja mies otti heidät kohteliaasti vastaan. Heidän syötyään mies johti heidät yksitellen suljettuun huoneeseen, jossa kukin munkki muuttui ruukulliseksi kultaa.

Samassa kylässä asui erittäin ahne mies, joka kuuli tapauksesta ja himoitsi kultaruukkuja. Han kutsui taloonsa kahdeksan munkkia. Heidän syötyään hän johti heidät suljettuun huoneeseen, mutta sen sijasta että he olisivat muuttuneet kultaruukuiksi, he suuttuivat ja ilmoittivat ahneesta miehestä poliisille, joka pidätti hänet.

Mitä arkaan mieheen tulee, niin kuultuaan, että haudasta tuleva ääni oli tuonut varakkuutta rohkealle miehelle, hän meni hänen taloonsa ja ahneesti vaati kultaa omakseen väittäen, että se kuului hänelle, koska ääni oli ensin kutsunut häntä. Aran miehen yrittäessä viedä ruukkuja pois hän näki niissä monta käärmettä, jotka kohottivat päätään valmiina hyökkäämään hänen kimppuunsa.

Kuningas kuuli tapauksesta ja määräsi, että ruukut kuuluivat rohkealle miehelle ja lausui seuraavan havainnon: "Kaiken laita maailmassa on näin. Typerät ihmiset ahnehtivat vain hyviä tuloksia, mutta ovat liian arkoja yrittämään saadakseen niitä ja sen tähden jatkuvasti epäonnistuvat. Heillä ei ole uskoa eikä rohkeutta kohdata

mielen sisäisiä kamppailuja. Kuitenkin ainoastaan tällä saavutetaan todellinen rauha ja tasapaino.”

TOINEN LUKU

**TIE KÄTÄNNÖLLISEEN
SAAVUTUKSEEN**

I

TOTUUDEN ETSIMINEN

1. Totuuden etsimisessä on muutamia kysymyksiä, jotka ovat toisarvoisia. Mistä maailmankaikkeus koostuu? Onko maailmankaikkeus ikuinen? Onko sillä rajoja? Miten tämä yhteiskunta on koottu? Mikä on yhteiskunnan ihannemuoto? Jos ihminen jättää Valaistuksen etsimisen ja siihen pyrkimisen kunnes nuo kysymykset on ratkaistu, hän kuolee ennen kuin on löytänyt polun Valaistukseen.

Oletetaan, että miehen on lävistänyt myrkyllinen nuoli. Hänen ystävänsä ja sukulaisensa kokoontuvat ja kutsuvat lääkärin poistamaan nuolen ja lääkitsemään haavaa.

Jos haavoittunut kieltäytyy avusta sanoen: "Odottakaa! Ennen kuin vedätte nuolen pois, haluan tietää kuka sen ampui. Oliko hän mies vai nainen? Oliko hän jalosukuinen vai talonpoika? Mistä aineesta jousi oli

tehty? Oliko se iso vai pieni? Oliko se bambusta vai muusta puusta? Mistä jousen jänne oli tehty? Oliko se kuitua vai jännettä? Oliko nuoli rottinkia vai ruokoa? Mitä sulkia käytettiin? Haluan tietää nämä seikat ennen kuin vedätte nuolen pois.” Miten siinä silloin käy?

Ennen kuin kaikki nämä tiedot voidaan hankkia myrkkyy epäilemättä ennättää levitä elimistöön ja mies kuolla. Ensimmäinen velvollisuus on poistaa nuoli ja estää myrkyä leviäminen.

Kun himon tuli uhkaa maailmaa, maailmankaikkeuden koostumuksella on vähän merkitystä eikä ole tärkeää harkita mikä yhteiskunnan ihannemuoto on.

Kysymys siitä onko maailmankaikkeus ajallisesti rajattu vai ikuinen voi odottaa kunnes on löydetty keino sammuttaa syntymän, vanhuuden ja kuoleman tulet, kurjuuden, surun, kärsimyksen ja vaikerruksen ollessa läsnä täytyy ensin keksiä tie näiden ongelmien ratkaisemiseen ja noudattaa sitä tietä.

Buddhan opetuksissa on sanottu mikä on olennaista ja mikä epäolennaista. Ne siis opettavat ihmisille, että

Tie käytännölliseen saavutukseen

heidän on opittava mitä heidän tulee oppia, poistettava mitä tulee poistaa, harjoitella siihen, mistä he saavat Valaistuksen.

Siksi ihmisten olisi ensin eriteltävä kaikkein tärkein, ensimmäisenä ratkaistava ongelma ja heille kaikkein painavin ongelma. Tehdäkseen tämän heidän on ensin ryhdyttävä harjoittamaan mieltään eli etsimään mielen hillintää.

2. Olettakaamme, että mies menee metsään hakemaan puun keskellä kasvavaa ydintä ja palaa oksa- ja lehtipinon kanssa luullen saaneensa hakemansa. Eikö hän ole typerä, jos tyytyy kaarnaan? Mutta juuri näin monet tekevät.

Ihminen etsii tietä, joka johtaa hänet pois syntymästä, vanhuudesta, sairaudesta ja kuolemasta tai kurjuudesta, surusta, kärsimyksestä ja vaikerruksesta; ja kuitenkin seurattuaan tietä vain vähän matkaa ja huomattuaan edistyneensä hänestä tulee ylpeä, omahyväinen ja vallanhimoinen. Hän on kuin mies, joka etsii puun ydintä ja tyytyyoksiin ja lehtiin.

Toinen taas ollen tyytyväinen vähällä työllä saavutettuun menestykseen tekee työtä yhä vähemmän ja tulee ylpeäksi ja omahyväiseksi. Hän kantaa mukanaan vain lehtikasaa etsimänsä ytimen sijasta.

Kolmas ihminen taas huomaten, että hänen mielensä tyyntyy ja ajatuksensa selkenevät myös vähentää työmääräänsä ja tulee ylpeäksi ja omahyväiseksi. Hän kantaa mukanaan kaarnaa etsimänsä ytimen sijasta.

Neljäs tulee ylpeäksi ja omahyväiseksi huomattuuan, että on saavuttanut tietyn määrän intuitiivista ymmärtämystä. Hän kantaa ytimen asemesta kuitua. Kaikki nämä etsijät, jotka tulevat helposti tyytyväisiksi vain pienellä työllä ja jotka tulevat ylpeiksi ja sietämättömiksi, lakkaavat yrittämästä ja antautuvat helposti laiskuuteen. Kaikki nämä ihmiset joutuvat väistämättömästi taas kärsimykseen.

Niiden, jotka etsivät todellista tietä Valaistukseen ei tule odottaa arvonantoa, kunniaa eikä lahjoituksia, eikä heidän tule pyrkii mitättömään edistykseen vähäisellä yrityksellä tyyneydessä, tiedossa ja tarkkanäköisyydessä.

Ennen kaikkea on pidettävä mielessä tämän elämän ja kuoleman maailman perus- ja oleellinen luonne.

Tie käytännölliseen saavutukseen

3. Maailmalla ei ole omaa ainetta. Se on vain laaja syiden ja olosuhteiden sopusointu, joka on syntynyt yksinomaan mielen toiminnoissa, joita tietämättömyys, väärä kuvittelu, halut ja sokeus kiihottavat. Maailma ei ole mitään ulkoista, josta mielellä on väärä käsitys. Maailma on aineeton. Se syntyy mielen toiminnoista ilmentäen sen harhoja. Maailma perustuu mielen haluille, sen kärsimyksille ja kamppailuille, jotka ovat ominaisia mielen ahneuden aiheuttamalle kivulle, ja koostuu näistä. Ihmisten, jotka etsivät Valaistusta, on oltava valmiit taistelemaan tätä mieltä vastaan saavuttaakseen päämääränsä.

4. “Voi mieleni! Miksi häilyt niin levottomasti elämän muuttuvien olosuhteiden mukana? Miksi teet minusta niin hämmentyneen ja rauhattoman? Miksi yllytät minua keräämään niin paljon tavaraa? Olet kuin aura, joka rikkoutuu palasiksi ennen kyntämistä, olet kuin peräsin, joka hajoaa juuri kun seikkaillaan elämän ja kuoleman merellä. Mitä hyötyä meillä on monista jälleensyntymisistä ellemmekä käytä hyväksemme tätä elämää?”

“Voi hullu mieleni! Sinun vuoksesi synnyin ensin kuninkaana ja sitten hylkiönä, jonka on kerjättävä ruokansa. Joskus synnyin vuoksesi jumalien taivaallisissa asunnoissa ja asun loistossa ja yltäkylläisyydessä. Sitten

heität minut helvetin liekkiin.”

“Voi hullu mieleni! Olet johtanut minua näin eri teille, ja olen seurannut sinua ja ollut sävyisä. Mutta nyt kun olen kuullut Buddhan opetukset, älä häiritse minua enää äläkä aiheuta enempää kärsimyksiä vaan etsikäämme yhdessä Valaistusta kärsivällisesti ja nöyrästi.”

“Voi mieleni, jos vain voisit oppia, että kaikki on aineetonta ja tilapäistä, jos vain voisit olla takertumatta mihinkään, himoitsematta mitään, antautumatta ahneudelle, vihalle ja hulluudelle, niin voisimme matkata rauhassa.

Katkaisten halujen siteet viisauden miekalla, antamatta muuttuvien olosuhteiden kuten menestyksen tai epäonnen, hyvän tai pahan, menetyksen tai voiton, maineen tai loukkausten häiritä meitä voisimme silloin asua rauhassa.”

“Voi rakas mieleni! Sinä ensin herätit uskon meissä. Sinä ehdotit Valaistuksen etsimistä. Miksi siis jälleen annat niin helposti periksi ahneudelle, mukavuudenhalulle ja miellyttävälle innostukselle? ”

“Voi mieleni! Miksi ryntäät sinne tänne ilman määrättyä tarkoitusta? Ylittäkäämme tämä suuri harhan meri. Tähän saakka olen käyttäytynyt haluamallasi

Tie käytännölliseen saavutukseen

tavalla, mutta nyt on sinun käyttäydyttävä tavalla, jolla minä haluan ja yhdessä noudatamme Buddhan opetuksia.”

“Voi rakas mieleni! Nämä vuoret, joet ja meret ovat muuttuvaisia ja tuottavat kipua. Missä tässä harhan maailmassa voimme etsiä hiljaisuutta? Noudattakaamme Buddhan opetuksia ja ylittäkäämme toiselle rannalle, joka on Valaistuksen ranta.”

5. Ne, jotka todella etsivät tietä Valaistukseen, määräävät näin mieltään ja toimivat päättäväisesti. Vaikka toiset heitä loukkaisivat he etenevät häiriintymättöminä. He eivät vihastu, jos heitä lyödään nyrkillä, kivetetään tai haavoitetaan miekalla.

Vaikka vihollinen katkaisisi heiltä kaulan ei mieli saa järkkyä. Jos he antavat mielensä järkkyä kärsimästään, he eivät seuraa Buddhan opetuksia. Heidän on päätettävä pysyä lujina ja olla järkkymättöminä mitä tahansa heille tapahtuukin. Ja heidän on alituisesti säteiltävä sääliä ja hyvää tahtoa. Loukkauksista ja epäonnesta huolimatta heidän mielensä on pysyttävä järkkymättömänä ja rauhallisena, Buddhan opetusten täyttämänä.

Valaistuksen saavuttamiseksi ihmisen tulisi yrittää

mahdotonta ja kestää kestämaton. On yritettävä viimeiseen asti. Jos ihmiselle sanotaan, että Valaistuksen saavuttamiseksi hänen on rajoitettava ruokansa yhteen riisijyvään päivässä, hänen on tyydyttävä siihen. Jos tie Valaistukseen vie tulen halki, on hänen mentävä tulen halki.

Tätä ei kuitenkaan tule tehdä tuntemattoman tarkoituksen vuoksi vaan koska näin on viisasta, näin on oikein. Näin on tehtävä myötätunnosta niin kuin äiti tekee pienelle tai sairaalle lapselleen ajattelematta omaa voimaansa tai mukavuuttaan.

6. Olipa kerran kuningas, joka rakasti alaisiaan ja maataan ja hallitsi viisaasti ja ystävällisesti, minkä johdosta tämä maa oli menestykseäs ja rauhallinen. Kuningas etsi alituisen suurempaa viisautta ja valaistusta. Hän jopa tarjosi palkkion niille, jotka pystyivät johtamaan hänet hyviin opetuksiin.

Vihdoin jumalat huomasivat hänen uhrautuvaisuutensa ja viisautensa, mutta he päättivät panna hänet koetukselle. Naamioituneena paholaisen valepukuun jumala ilmestyi palatsin portille ja pyysi päästä kuninkaan puheille, koska hänellä oli tätä varten pyhä opetus.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Kuningas oli mielissään tämän kuullessaan ja otti hänet kohteliaasti vastaan kysyen millainen hänen opetuksensa oli. Paholainen muuttui hirveän näköiseksi ja vaati ruokaa sanoen ettei hän voinut ilmoittaa opetusta ennen kuin sai mieliruokaansa. Hänelle tarjottiin erilaisia ruokia, mutta hän vaati ihmisen lihaa ja verta. Kruununprinssi uhrasi ruumiinsa ja samoin kuningatar, mutta vielääkään paholainen ei ollut tyytyväinen vaan vaati kuninkaan ruumista.

Kuningas oli valmis uhraamaan ruumiinsa, mutta pyysi ensin saada kuulla opetuksen.

Jumala lausui seuraavaan viisaan opetuksen, "Kurjuus syntyy himosta ja pelko syntyy himosta. Niillä, jotka poistavat himon, ei ole kurjuutta eikä pelkoa." Sitten jumala poisti naamionsa ja kruununprinssi ja kuningatar ilmestyivät takaisin elävinä.

7. Oli kerran ihminen, joka etsi Todellista Polkua Himamalajalla. Hän ei välittänyt maan aarteista eikä taivaan iloista vaan etsi opetusta, joka poistaisi kaikki mielen harhat.

Jumaliin hänen rehellisyytensä ja vilpittömyytensä tekivät syvän vaikutuksen ja he päättivät panna hänen mielensä koetukselle. Eräs jumalista naamioitui

paholaiseksi ja ilmestyi Himalajalla laulaen: “Kaikki muuttuu, kaikki ilmestyy ja katoaa.”

Valaistusta etsivä kuuli tämän laulun ja se miellytti häntä suuresti. Hän oli iloissaan aivan kuin olisi löytänyt kylmän vesilähteen sammuttaakseen janonsa tai aivan kuin orja olisi odottamatta vapautettu. Hän sanoi: “Vihdoinkin olen löytänyt todellisen opetuksen, jota olen etsinyt kauan.” Hän seurasi ääntä ja kohtasi lopulta pelottavan paholaisen. Tuntien olonsa epävarmaksi hän lähestyi paholaista ja kysyi: “Sinäkö lauloit pyhää laulua, jonka juuri kuulin? Sinäkö se olit? Laula enemmän.”

Paholainen vastasi: “Kyllä se oli minun lauluni, mutta en voi laulaa enempää ennen kuin saan jotain syödäkseni. Näännyn nälkään.”

Mies pyysi vilpittömästi paholaista laulamaan lisää sanoen: “Laululla on minulle pyhä merkitys ja olen etsinyt sitä kauan. Kuulin siitä vain osan, anna minun kuulla enemmän!”

Paholainen vastasi: “Näännyn nälkään. Mutta jos saan ihmisen lämmintä lihaa ja verta laulan lauluni loppuun.”

Innokkaana kuulemaan laulun mies lupasi paholaiselle, että tämä voisi syödä hänet, kun hän oli kuul-

Tie käytännölliseen saavutukseen

lut laulun loppuun. Paholainen suostui ja lauloi laulunsa:

Kaikki muuttuu,
kaikki ilmestyy ja katoaa.
Täydellinen rauha löytyy,
kun siirrytään elämän ja kuoleman ulottumattomiin.

Kuultuaan tämän ja kirjoitettuaan runon ympärillä oleviin kiviin ja puihin mies kiipesi puuhun ja heittäytyi paholaisen jalkoihin, mutta paholainen oli kadonnut ja jumala otti hänet vastaan eikä hän näin ollen haavoittunut.

8. Olipa kerran todellisen polun vilpítőn etsijä nimeltään Sadaprarudita. Hän heitti pois kaikki voiton ja kunnian houkutukset ja etsi pelastustietä henkensä uhalla. Kerran taivaan ääni ilmestyi hänelle sanoen: "Sadaprarudita! Mene suoraan eteenpäin itään. Älä ajattele kuumuutta äläkä kylmyyttä, älä kiinnitä huomiota maalliseen maineeseen äläkä pilkkaan, älä anna hyvän ja pahan eron häiritä itseäsi vaan jatka kulkuasi itään. Kaukana idässä löydät todellisen opettajan ja saavutat Valaistuksen."

Sadaprarudita oli mielissään saadessaan tällaisen selvän ohjeen ja hän aloitti välittömästi matkansa kohti itää. Joskus hän yöpyi siellä missä yö hänet yllätti: autiolla pellolla tai karuilla vuorilla. Muukalaisena vieraisissa maissa hän sai kärsiä monia nöyryytyksiä: kerran

hän möi itsensä orjuuteen myyden oman lihansa nälän tähden. Lopulta hän kuitenkin löysi todellisen opettajan ja kysyi häneltä opetusta.

On olemassa sanonta "hyvä on kallista". Sadaprarudita huomasi tämän olevan totta omalla kohdallaan, sillä matkallaan todellista polkua etsiessään hän kohtasi suuria vaikeuksia. Hänellä ei ollut rahaa ostaa kukkia ja suitsuketta opettajalle tarjottavaksi. Hän yritti myydä palveluksiaan, mutta ei löytänyt ketään, joka olisi palkannut hänet. Näytti siltä, että meni hän minne tahansa vastassa häntä estämässä oli paha henki. Tie Valaistukseen on todella vaikea ja se voi maksaa ihmiselle hänen henkensä.

Vihdoin Sadaprarudita pääsi itsensä opettajan luo ja kohtasi uuden vaikeuden. Hänellä nimittäin ei ollut paperia, mille olisi voinut tehdä muistiinpanoja eikä sivellintä ja mustetta, millä kirjoittaa. Silloin hän katkaisi ranteensa tikarilla ja teki muistiinpanoja ruumiiseensa omalla verellään. Näin hän varmisti arvokkaan Totuuden säilymisen.

9. Oli kerran poika nimeltään Sudhana, joka halusi saavuttaa Valaistuksen ja etsi hartaasti tietä. Kalastajilta hän oppi tuntemaan meren. Lääkäriltä hän oppi säälin sairaitten kärsimystä kohtaan. Rikkaalta mieheltä hän oppi, että pennienkin säästäminen oli tämän rikkauksien

Tie käytännölliseen saavutukseen

salaisuus ja hän ajatteli kuinka tarpeellista oli säilyttää vähäpätöisetkin asiat, jotka oli saavutettu tiellä Valaistukseen.

Mietiskelyä harrastavalta munkilta hän oppi, että puhtaalla ja rauhallisella mielellä oli ihmeellinen voima puhdistaa ja rauhoittaa muita mieliä. Kerran hän tapasi naisen, jolla oli poikkeuksellinen luonne ja oppi häneltä, että hyvän tekeväisyys oli viisauden hedelmä. Kerran hän tapasi kulkijan, joka kertoi hänelle, että päästäkseen tiettyyn paikkaan hänen oli kiivettävä miekkavuoren yli ja kuljettava tulilaaksossa. Näin Sudhana oppi kokemuksestaan, että kaikesta näkemästään tai kuulemastaan oli opittavissa todellinen opetus.

Hän oppi kärsivällisyyttä köyhältä, raajarikkoiselta naiselta; katsellessaan kadulla leikkiviä lapsia hän oppi yksinkertaisen onnen; lempeitä ja nöyriä ihmisiltä, jotka eivät koskaan edes ajatelleet haluavansa sitä mitä kaikki haluavat, hän oppi salaisuuden miten koko maailman kanssa eletään rauhassa.

Katsellessaan suitsukkeen ainesten sekoittumista hän oppi sopusoinnun. Kukkien järjestelystä hän oppi kiittämisen tärkeyden. Eräänä päivänä metsän halki kulkiessaan hän levähti puun alla ja huomasi pikkuruisen puuntaimen kasvavan lähellä kaatunutta ja lahonnutta puuta. Tämä näky opetti hänelle elämän epävakaisuuden.

Päivän auringonvalo ja yön tuikkivat tähdet jatkuvasti virkistivät hänen henkeään. Näin Sudhana käytti hyödykseen pitkän matkansa kokemukset.

Niiden, jotka etsivät Valaistusta on pidettävä mieltään linnana ja koristeltava sitä. Heidän on avattava mielensä portit Buddhalle ja kunnioittaen ja nöyrästi kutsuttava hänet sisimpään huoneeseen ja siellä tarjottava hänelle uskon tuoksuvaa suitsuketta ja kiitollisuuden ja ilon kukkia.

II

HARJOITTELUTAVAT

1. Valaistusta etsiville on kolme harjoitustapaa, jotka on ymmärrettävä ja joita on noudatettava: 1) säännöt oikeaa käytöstä varten 2) oikea mielen keskittäminen 3) viisaus.

Mitä säännöt ovat? Kaikkien sekä tavallisten ihmisten että Valaistusta etsivien tulisi noudattaa hyvän käytöksen sääntöjä. Ihmisen on hillittävä sekä mieltään että ruumistaan ja vartioitava viittä aistiensa porttia. Hänen on varottava vähäpätöistäkin pahuutta ja pyrittävä alituisesti tekemään vain hyviä tekoja.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Mitä tarkoitetaan mielen keskittämisellä? Sillä tarkoitetaan sitä, että ahneiden ja pahojen halujen syntyessä ne saadaan heti poistettua ja näin mieli pidetään puhtaana ja rauhallisena.

Mitä on viisaus? Se on kyky täydellisesti ymmärtää ja kärsivällisesti hyväksyä Nelinkertainen Jalo Totuus, tietää mitä kärsimys ja sen luonto on, tietää kärsimyksen alkulähde, tietää mikä saa kärsimyksen lakkaamaan ja tuntee Jalo Polku, joka johtaa kärsimyksen lakkaamiseen. Niitä, jotka vilpittömästi noudattavat näitä kolmea harjoittelutapaa, voidaan oikeutetusti kutsua Buddhan opetuslapsiksi.

Olettakaamme, että aasi, joka ei edes ole lehmän näköinen ja jolla ei ole lehmän ääntä eikä sarvia seuraa lehmälaumaa ja julistaa: "Katso, minäkin olen lehmä!" Uskoisiko sitä kukaan? On yhtä hullua, jos ihminen ei noudata kolmea harjoitustapaa, mutta kerskailee olevansa pelastustien etsijä tai Buddhan opetuslapsi.

Ennen kuin maanviljelijä korjaa syksyllä sadon hänen on ollut kynnettävä pelto, kylvettävä siemenet, huolehdittava kastelusta ja kitkettävä keväällä rikkaruohot. Samoin on Valaistusta etsivän noudatettava kolmea harjoitustapaa. Maanviljelijä ei voi odottaa näkevänsä

versoja tänään, kasveja huomenna ja korjaavansa satoa ylihuomenna. Samoin ei Valaistusta etsivä voi odottaa poistavansa maallisia haluja tänään, kiintymistä maalliseen ja pahoja haluja huomenna ja saavuttavansa Valaistusta ylihuomenna.

Niin kuin kasvi saa osakseen maanviljelijän huolenpidon sen jälkeen kun siemen on kylvetty, vuodenaikojen vaihtuessa ja hedelmän kypsymisen aikana, niin on Valaistusta etsivän myös kärsivällisesti ja sisukkaasti viljetävä Valaistuksen peltoa noudattamalla kolmea harjoitustapaa.

2. On vaikea edetä polulla, joka johtaa Valaistukseen niin kauan kun ihminen on ahne mukavuudelle ja ylellisyydelle ja aistien halut häiritsevät mieltä. On suuri ero elämästä nauttimisen ja Todellisesta Polusta nauttimisen välillä.

Kuten aikaisemmin jo on selostettu, mieli on kaiken alkulähde. Jos mielessä on maalliset halut, on seurauksena väistämättömästi harha ja kärsimys, mutta jos mielen täyttää Todellinen Polku, on seurauksena yhtä varmasti onni, tyydytys ja Valaistus.

Siksi Valaistusta etsivän tulee pitää mielensä puhtaana ja kärsivällisesti noudattaa ja harjoittaa kolmea

Tie käytännölliseen saavutukseen

harjoitustapaa. Jos ihmiset noudattavat sääntöjä, he saavuttavat luonnollisesti mielen keskittämiskyvyn ja jos he saavuttavat mielen keskittämiskyvyn, on heille yhtä luonnollista viisauden saavuttaminen. Viisaus johtaa heidät sitten Valaistukseen.

Nämä kolme harjoitustapaa (sääntöjen noudattaminen, mielen keskittäminen ja aina viisaasti toimiminen) ovat todella oikea polku Valaistukseen. Noudattamatta niitä ihmiset ovat kauan aikaa koonnet mielen harhoja. He eivät saa riidellä maallisten ihmisten kanssa vaan heidän tulee kärsivällisesti mietiskellä puhtaan mielensä sisäisessä maailmassa saavuttaakseen Valaistuksen.

3. Jos analysoidaan näitä kolmea harjoitustapaa, niistä paljastuu kahdeksankertainen jalo polku, neljä näkemystä, joita on harkittava, neljä oikeata menettelytapaa, viisi voimanlähdettä, joita on käytettävä hyväksi ja kuuden käytännön kokonaisuus.

Kahdeksankertainen Jalo Polku viittaa oikeaan uskoon, oikeaan ajatustapaan, oikeaan puheeseen, oikeaan käytökseen, oikeaan elintapaan, oikeaan yritykseen, oikeaan muistiin ja oikeaan mietiskelyyn.

Oikea usko tarkoittaa Nelinkertaisen Totuuden läpikotaista ymmärtämistä, syyn ja seurauksen lakiin

uskomista ja sitä, että ei anneta ilmestysten ja halujen pettää itseään.

Oikea ajatustapa tarkoittaa päätöstä, jonka mukaan ei vaalita haluja, ei olla ahneita, ei vihaisia eikä tehdä yhtään vahingollista tekoa.

Oikea puhe tarkoittaa valheitten, joutopuheen, loukkaavien sanojen ja pettävän puheen välttämistä.

Oikea käytös tarkoittaa sitä, että mitään elämänmuotoa ei tuhota, ei varasteta eikä suoriteta aviorikosta.

Oikea elintapa tarkoittaa häpeää tuottavan elintavan välttämistä.

Oikea yritys tarkoittaa yritystä tehdä ahkerasti parhaansa kohti oikeaa suuntaa.

Oikea muisti tarkoittaa puhtaan ja ajattelevaisen mielen säilyttämistä.

Oikea mietiskely tarkoittaa mielen pitämistä oikeamielisenä ja rauhallisena, pyrkimystä ymmärtää mielen puhdas olemus.

4. Neljä seikkaa, joita on harkittava ovat seuraavat: 1) on pidettävä ruumista epäpuhtaana ja pyrittävä

Tie käytännölliseen saavutukseen

poistamaan kaikki kiintymykset siihen, 2) on ajateltava aisteja kärsimyksen alkulähteinä olipa niiden kivun tai mielihyvän aiheuttamat tunteet millaisia tahansa, 3) on ajateltava, että mieli on jatkuvassa virtauksen tilassa 4) on pidettävä kaikkea maailmassa syiden ja seurausten tuloksena ja on otettava huomioon ettei mikään pysy muuttumattomana ikuisuuksia.

5. Neljä oikeaa menettelytapaa ovat: 1) se, että estetään pahuuden syntyminen 2) pahuuden poistaminen heti kun sitä syntyy 3) hyvien tekojen rohkaiseminen 4) jo alkaineiden hyvien tekojen lisääntymisen ja jatkuvuuden rohkaiseminen. On pyrittävä noudattamaan näitä menettelytapoja.

6. Viisi voimanlähde ovat seuraavat: 1) luottamus uskoon 2) halu yritykseen 3) kyky olla altis 4) kyky keskittää mieltään ja 5) kyky säilyttää kirkas viisautus. Nämä viisi voimanlähde ovat tarpeellisia Valaistuksen saavuttamiseksi.

7. Kuuden käytännön kokonaisuus Valaistuksen rannan saavuttamiseksi sisältää lahjoitusten polun, sääntöjen noudattamisen polun, kestävyiden polun, yrittävyyden polun, mielen keskittämisen polun ja viisauden polun. Näitä kuutta polkua seuraamalla voidaan ylittää harhojen rannalta Valaistuksen rannalle.

Lahjoitusten antaminen auttaa pääsemään eroon itsekkyydestä. Sääntöjen noudattaminen auttaa ajattelemaan muiden oikeuksia ja mukavuutta. Kestävyys auttaa hillitsemään pelkääväistä tai vihaista mieltä. Yritteliäisyys auttaa olemaan ahkera ja uskollinen. Mietiskelyn harjoittaminen auttaa hillitsemään vaeltavaista ja joutavanpäiväistä mieltä ja viisaus muuttaa pimeän ja sekavan mielen selväksi ja teräväksi ymmärrykseksi.

Lahjoitusten antaminen ja sääntöjen noudattaminen muodostaa perustan, joka on tarpeen linnan rakentamiselle. Kestävyys ja yritteliäisyys ovat linnan seinät, jotka suojelevat sitä ulkoisilta vihollisilta. Mietiskely ja viisaus ovat ihmisen oma haarniska, joka suojelee häntä elämän ja kuoleman hyökkäyksiltä.

Jos ihminen antaa lahjan vain silloin, kun se on hänelle hyödyllistä, tai jos on helpompi antaa kuin olla antamatta, on se tietysti lahja, mutta ei todellinen lahja. Todellinen lahja tulee myötätuntoisesta sydäimestä ennen kuin on tehty minkäänlaista pyyntöä. Todellinen lahja on sellainen, joka annetaan ei vain silloin tällöin vaan jatkuvasti.

Ei sekään ole todellinen lahjoitus, jos antamisen

Tie käytännölliseen saavutukseen

jälkeen ihminen tuntee katumusta tai ylistää itseään. Todellinen lahja annetaan mielihyvin, unohtaen että itse on antaja ja unohtaen sekä lahjan saajan että lahjan itsensä.

Todellinen antamisen halu syntyy itsestään puhtaasta, myötätuntoisesta sydäimestä, jossa ei ole ajatustakaan hyödystä vaan toivo saavuttaa yhdessä Valaistus.

On seitsemän tapaa antaa lahjoituksia, joita voidaan noudattaa varallisuudesta riippumatta. Ensimmäinen tapa on ruumiillisten lahjoitusten antaminen. Tämä tarkoittaa työpalvelujen tarjoamista. Tämän antamisen korkein muoto on oman elämänsä luovuttaminen kuten seuraavassa kertomuksessa kerrotaan. Toinen tapa on hengellinen antaminen. Tämä tarkoittaa myötätuntoisen sydämen antamista muille. Kolmas tapa on silmien avulla antaminen. Tämä tarkoittaa lämpimän katseen antamista muille, mikä tuottaa heille rauhaa. Neljäs tapa on kasvojen avulla antaminen. Tämä tarkoittaa lämpimien ja hymyilevien kasvojen näyttämistä muille. Viides tapa on suullinen antaminen. Tämä tarkoittaa ystävällisten ja lämpimien sanojen antamista muille. Kuudes tapa on istuimen antaminen. Tämä tarkoittaa oman istuimen antamista muille. Seitsemäs tapa on suojan antaminen. Tämä tarkoittaa yösijan antamista. Näitä tapoja voi noudattaa kuka tahansa jokapäiväisessä elämässä.

8. Oli kerran prinssi nimeltään Sattva. Kerran hän meni vanhempien veljiensä kanssa leikkimään metsään. Siellä he näkivät nälkiintyneen naarastikerin, joka näytti haluavan syödä omat pentunsa nälkensä tyydyttääkseen.

Vanhemmat veljet juoksivat pakoon pelosta, mutta Sattva kiipesi kalliolle ja heittäytyi tiikerin jalkoihin pelastaakseen tiikerinpentujen hengen.

Prinssi Sattva teki tämän hyvän teon vaistonvaraisesti, mutta mielessään hän ajatteli: Tämä ruumis on muuttuvainen, olen rakastanut tätä ruumista ajattelemattakaan sen hylkäämistä, mutta nyt lahjoitan sen tälle naarastiikerille, jotta saavuttaisin Valaistuksen. Näin ajatellen prinssi Sattva osoitti todellista päättäväisyyttä Valaistukseen pyrkimisessään.

9. On Olemassa Neljä Rajatonta Mielentilaa, joita Valaistusta etsivän on vaalittava. Ne ovat sääli, hellyys, ilo ja mielen tyyneys. Ahneus voidaan poistaa vaalimalla sääliä, viha vaalimalla hellyyttä, kärsimys voidaan poistaa vaalimalla iloa ja mielentyyneyttä vaalimalla voidaan poistaa tapa erotella ihmiset ystäviin ja vihollisiin.

Suuri sääli tekee ihmisistä onnellisia ja tyytyväisiä, suuri hellyys poistaa kaiken, mikä ei tee ihmisistä onnellisia ja tyytyväisiä. Ilo tekee ihmisistä onnellisia ja

Tie käytännölliseen saavutukseen

tyytyväisiä antaen heille iloisen mielen. Kun kaikki ovat onnellisia ja tyytyväisiä, vallitsee suuri rauha ja silloin ihmisillä on yhtäläiset tunteet kaikkia kohtaan.

Näitä Neljää Rajatonta Mielentilaa tulee vaalia huolella ja näin päästään eroon ahneudesta, vihasta, kärsimyksestä, vihan ja rakkauden tunteista, mutta se ei ole helppoa. Ilkeästä mielestä on yhtä vaikea päästä eroon kuin vahtikoirasta ja oikea mieli katoaa yhtä helposti kuin hirvi metsään. Ilkeää mieltä on yhtä vaikea poistaa kuin kiveen kaiverrettuja kirjaimia ja oikea mieli katoaa yhtä helposti kuin veteen piirretyt kirjaimet. On todella vaikein asia maailmassa pyrkiä Valaistukseen.

10. Oli kerran nuori mies nimeltään Srona, joka oli syntynyt varakkaaseen perheeseen. Hänen terveytensä oli heikko. Hän oli vilpitön Valaistuksen etsijä ja hänestä tuli Siunatun opetuslapsi. Kulkiessaan Valaistukseen johtavaa polkua hän yritti niin kovasti, että lopulta hänen jalkansa vuotivat verta.

Siunattu sääli häntä ja sanoi: “Srona poikani, oletko koskaan kotona opiskellut harpun soittoa? Tiedäthän, ettei harpusta lähde ääntä, jos kielet on pingotettu liian tiukalle tai jos ne ovat liian löysällä. Harppu soi vain jos kielet on pingotettu oikein.

Valaistuksen etsiminen on kuin harpun kielien pingottaminen. Et voi saavuttaa Valaistusta, jos annat mielesi kielien olla liian löysällä tai jos pingotat ne liian tiukalle. Sinun on oltava harkitsevainen ja toimittava viisaasti.” Sronalle nämä sanat olivat hyvin hyödyllisiä ja lopulta hän saavutti etsimänsä.

11. Oli kerran prinssi, joka oli taitava käyttämään viittä asetta. Kerran palatessaan harjoituksista hän tapasi hirviön, jota ei voitu millään haavoittaa.

Hirviö aloitti hyökkäyksen prinssiä kohtaan, mutta tämä ei säikähtänyt. Prinssi ampui hirviöön nuolen, mutta se putosi vahingoittamatta hirviötä. Sitten hän heitti keihään, joka ei kuitenkaan lävistänyt hirviötä. Seuraavaksi hän sinkosi kangen ja heittokeihään, mutta nekään eivät vahingoittaneet hirviötä. Sitten hän käytti miekkaansa, mutta se katkesi. Lopulta prinssi hyökkäsi hirviön kimppuun iskien sitä nyrkeillään ja potkien, mutta sekin oli turhaa. Hirviö otti hänet valtaviin käsiinsä ja piti tiukasti kiinni. Prinssi yritti käyttää aseenaan päätänsä, mutta siitä ei ollut apua.

Hirviö sanoi: “Sinun on hyödytöntä vastustella, minä ahmaisen sinut suuhuni.” Mutta prinssi vastasi: “Saatat ajatella, että olen käyttänyt kaikki aseeni ja että olen nyt avuton, mutta vielä minulla on jäljellä yksi ase. Jos syöt minut, tuhoan sinut sisältä päin.” Prinssin

Tie käytännölliseen saavutukseen

rohkeus hämmensi hirviötä ja se kysyi: "Miten voit tehdä sen? Prinssi vastasi: "Totuuden voimalla."

Hirviö päästi prinssin silloin vapaaksi ja pyysi häntä opettamaan totuuden.

Tämän tarinan opetus on rohkaista opetuslapsia olemaan sitkeitä yrityksissään ja olemaan säikähtämättä monia vastaantulevia takaiskuja.

12. Sekä sietämätön itsevarmuus että häpeämättömyys loukkaavat ihmiskuntaa, mutta häväistys ja häpeä suojelevat sitä. Ihmiset kunnioittavat vanhempiaan, vanhempia henkilöitä, veljiään ja siskojaan, koska ovat herkkiä häväistykselle ja häpeälle. Itsetutkiskelun jälkeen on ansiokasta pidättäytyä kunniaa ja tuntea häpeää tarkkaillessa muita ihmisiä.

Jos ihmisellä on katuva mieli, hänen syntinsä katoavat, mutta jos hän ei kadu, hänen syntinsä jatkuvat ja tuomitsevat hänet ikuisesti.

Vain se, joka kuulee todellisen opetuksen oikein ja ymmärtää sen merkityksen ja suhteen itseensä voi ottaa sen vastaan ja hyödyntää sitä.

Jos ihminen pelkää kuulea todellisen opetuksen eikä ota siitä opikseen, hän epäonnistuu Valaistuksen etsinnässä.

Usko, vaatimattomuus, nöyryys, kärsivällisyys, ponistus ja viisaus ovat suuria voimanlähteitä sille, joka etsii Valaistusta. Näiden joukossa viisaus on suurin, muut ovat vain viisauden muotoja. Jos ihminen Valaistukseen pyrkiessään rakastaa maallista, harrastaa joutopuhetta tai etsiessään tietä jopa nukahtaa, hän poistuu Valaistuksen polulta.

13. Valaistukseen pyrkimisessä jotkut saattavat onnistua pikemmin kuin toiset. Ei pidä siksi lannistua jos nähdään toisten saavuttavan Valaistuksen toisia aikaisemmin.

Jos ihminen harrastaa jousiammuntaa, hän ei odota nopeaa menestystä vaan tietää, että jos hän harjoittelee kärsivällisesti, hänestä tulee entistä tarkempi. Joki alkaa pienenä purona, mutta suurenee kunnes se lopulta virtaa suureen valtamereen.

Jos ihminen näiden esimerkkien tavoin harjoittelee kärsivällisesti ja sitkeästi, hän varmasti saavuttaa Valaistuksen.

Kuten on jo selitetty, jos ihminen pitää silmänsä avoinna, hän löytää opetuksen kaikkialta ja näin hänen mahdollisuutensa Valaistuksen saavuttamiseen ovat loputtomat.

Oli kerran mies, joka oli polttamassa suitsuketta. Hän pani merkille, ettei tuoksu tullut eikä mennyt, ei ilmestynyt eikä kadonnut. Tämä vähäpätöinen tapaus johti hänet Valaistukseen.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Oli kerran mies, jota piikki pisti jalkaan. Hän tunsi pistävän kivun ja tuli ajatelleeksi, että kipu oli vain mielen reaktio. Tätä seurasi syvempi ajatus, että mieli saattaa päästä valloilleen, jos sitä ei hillitä tai että se voi puhdistautua, jos se onnistutaan hillitsemään. Näiden ajatusten avulla hän vähän myöhemmin saavutti Valaistuksen.

Oli toinen mies, joka oli hyvin saita. Eräänä päivänä ahnetta mieltään ajatellessaan hän tajusi, että ahneet ajatukset olivat vain lastuja ja sytykkeitä, joita viisaus voisi polttaa ja kuluttaa. Tämä oli hänen Valaistuksensa alku.

On olemassa vanha sanonta: "Pidä mielesi rauhallisena. Jos mieli on rauhallinen, koko maailma on rauhallinen." Ajattele näitä sanoja. Ajattele sitä, että kaikki maailman eroavaisuudet ovat mielen näkemyksiä. Noissa sanoissa on polku Valaistukseen. Valaistuksen polut ovat todella lukemattomat.

III USKON TIE

1. Niitä, jotka hakevat suojaa kolmesta aarteesta, Buddhasta, Dharmasta ja Samghasta, kutsutaan Buddhan

opetuslapsiksi. Buddhan opetuslapset noudattavat mielen hillinnän neljää kohtaa: sääntöjä, uskoa, lahjoitusten antamista ja viisautta.

Buddhan opetuslapset noudattavat viittä sääntöä: älä tapa, älä varasta, älä suorita aviorikosta, älä valehtele, älä käytä päihdyttäviä aineita.

Buddhan opetuslapset uskovat Buddhan täydelliseen viisauteen. He yrittävät välttää ahneutta ja itsekkyyttä ja harjoittaa lahjoitusten antamista. He ymmärtävät syyn ja seurauksen lain ja pitävät mielessään elämän katoavaisuuden ja käyttäytyvät viisauden normien mukaisesti.

Itään kallistuva puu kaatuu luonnollisesti itään. Samoin ne, jotka kuuntelevat Buddhan opetusta ja säilyttävät uskonsa, varmasti syntyvät Buddhan Puhtaassa Maassa.

2. On jo oikein todettu että niitä, jotka uskovat kolmeen aarteeseen-Buddhaan, Dhärmaan ja Samghaan kutsutaan Buddhan opetuslapsiksi.

Buddha saavutti täydellisen Valaistuksen ja käytti saavutustaan vapauttaakseen ja siunatakseen koko ihmis-kuntaa. Dharma on totuus, Valaistuksen henki ja sitä selittävä oppi. Samgha on Buddhaan ja Dhärmaan uskovien täydellinen veljeys.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Puhumme Buddhalaisuudesta, Dharmasta ja veljeydestä kuin ne olisivat kolme eri asiaa, mutta todellisuudessa ne ovat yhtä. Buddha julistaa itseään Dharmassa ja toteuttaa itsensä veljeydellä. Siksi Dharmaan uskomisen ja veljeyden vaaliminen tarkoittaa Buddhaan uskominen ja Buddhaan uskomisen tarkoittaa Dharmaan uskominen ja veljeyden vaalimista.

Siksi ihmiset vapautuvat ja saavat valaistuksen yksinkertaisesti uskomalla Buddhaan. Buddha on täysin valaistunut ja hän rakastaa jokaista niin kuin ainutta lasta rakastetaan. Jos siis ihminen pitää Buddhaa vanhempinaan, hän samastuu Buddhaan ja saavuttaa Valaistuksen.

Niitä, jotka kunnioittavat Buddhaa kuin vanhempiaan, tukee Buddhan viisaus ja heidät täyttää Buddhan armo.

3. Ei mikään tässä maailmassa tuota enemmän hyötyä kuin Buddhaan uskomisen. On antoisaa vaikka vain kuulla Buddhan nimi, uskoa häneen ja olla tyytyväinen vaikka vain hetken.

On sen tähden tehtävä itsensä onnelliseksi etsimällä Buddhan opetuksia huolimatta koko maailmaa täytävästä palosta.

On vaikea tavata opettajaa, joka osaa selittää Dharman. On vielä vaikeampaa tavata Buddha. Kaikkein vaikeinta on kuitenkin uskoa hänen opetuksiinsa.

Mutta nyt kun olet tavannut Buddhan, jota on vaikea tavata ja kun sinulle on selitetty se, mitä on vaikea kuulla, sinun tulee iloita ja uskoa Buddhaan.

4. Ihmiselon pitkällä matkalla usko on paras seuralainen; se on paras virkistys matkan varrella ja se on arvokkain omaisuus.

Usko on käsi, joka ottaa vastaan Dharman, se on puhdas käsi, joka ottaa vastaan kaikki hyveet. Usko on tuli, joka kuluttaa loppuun kaikki maallisten halujen epäpuhtaudet, se poistaa taakan, se on tietä näyttävä opastin.

Usko poistaa ahneuden, pelon ja ylpeyden, se opettaa kohteliaisuutta ja kunnioitusta toisia kohtaan ja vapauttaa olosuhteiden kahleista, se antaa rohkeutta kohdata vaikeudet, se antaa voimaa vastustaa kiusauksia, se mahdollistaa tekojen pitämisen puhtaina ja rikastuttaa mieltä viisaudella.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Usko on rohkaisija pitkällä ja väsyttävällä tiellä ja se johtaa Valaistukseen.

Usko saa meidät tuntemaan, että olemme Buddhan läheisyydessä ja se vie meidät sinne, missä Buddhan käsivarret meitä kannattavat. Usko pehmentää kovaa ja itsekästä mieltämme ja antaa meille ystävällisyyttä ja ymmärtäväistä myötätuntoa.

5. Ne, joilla on usko, saavat viisauden tunnistaa missä tahansa kuulemassaan Buddhan opetuksen. Ne, joilla on usko, saavat viisauden nähdä, että kaikki on pelkkää ilmestystä, joka syntyy syiden ja olosuhteiden lain johdosta. Usko antaa heille viisauden ja kyvyn sopeutua rauhallisesti olosuhteisiinsa.

Usko antaa heille viisauden todeta elämän katoavaisuus ja suosion olla yllättymättä tai surematta minkään johdosta, mikä tulee vastaan elämässä tietäen, että miten olosuhteet ja ilmentymät muuttuvatkin, elämän totuus pysyy aina muuttumattomana.

Uskolla on kolme merkittävää aspektia: katumus, iloitseva ja vilpittömän kunnioitus toisten hyveitä kohtaan ja Buddhan ilmestymisen kiitollinen vastaanotto.

Ihmisen tulee viljellä näitä uskon kolmea aspektia. Heidän on oltava herkkiä epäonnistumisilleen ja epäpuh-
tauksilleen, heidän on hävettävä niitä ja tunnustettava ne,
heidän on tunnustettava toisten hyvät piirteet ja teot ja
ylistettävä heitä ja heidän tulee alituisesti toivoa voitavansa
toimia ja elää Buddhan kanssa.

Uskon mieli on vilpittömän mieli. Se on syvälinen mieli,
joka on vilpittömän iloinen siitä, että Buddha voimallaan
johtaa sen Buddhan Puhtaaseen Maahan.

Buddha antaa voiman uskoon, joka johtaa ihmiset
Puhtaaseen Maahan, voiman, joka puhdistaa heidät ja
joka suojelee heitä itsepetokselta. Vaikka ihmisillä olisi
uskoa vain hetkeksi, kuullessaan Buddhan nimeä ylistet-
tävän kaikkialla maailmassa heidät johdetaan hänen
Puhtaaseen Maahansa.

6. Uskoa ei lisätä maalliseen mieleen, se on mielen
Buddha-luonnon ilmentymä. Se, joka ymmärtää
Buddhaa, on itse Buddha; se, joka uskoo Buddhaan, on
itse Buddha.

On kuitenkin vaikea löytää ja saada takaisin oma
Buddha-luontonsa. On vaikeaa säilyttää puhdas mieli
jatkuvaassa ahneuden, vihan ja maallisen himon kamp-
pailussa. Sen voi kuitenkin tehdä uskon avulla.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Sanotaan, että myrkyllisten Eranda-puiden täytämässä metsässä kasvaa vain näitä puita, ei tuoksuvia Chandana-puita. On ihme, jos Chandana-puu kasvaa Eranda-metsässä. Samalla tavalla on ihme, että usko Buddhaan kasvaa ihmisissä.

Sen tähden uskoa Buddhaan uskomiseen kutsutaan "juurettomaksi" uskoksi. Se tarkoittaa, ettei sillä ole juuria, joista se voisi kasvaa ihmismielessä vaan sillä on juuri, josta se kasvaa Buddhan säälivässä mielessä.

7. Täten usko on hedelmällistä ja pyhää. Mutta on vaikeaa herättää usko laiskassa mielessä. Ihmismielen syvyyksissä piilee erityisesti viisi epäilyä, jotka pyrkivät lannistamaan uskoa.

Ensiksikin epäily Buddhan viisautta kohtaan; toiseksi epäily Buddhan opetuksia kohtaan; kolmanneksi epäily Buddhan opetuksia selittävää ihmistä kohtaan; neljänneksi epäily siitä ovatko ehdotetut tiet ja menettelytavat Jalon Polun noudattamiseksi luotettavia ja viidenneksi on ihmisiä, jotka ylpeän ja kärsimättömän mielensä vuoksi saattavat epäillä niiden vilpittömyyttä, jotka ymmärtävät ja noudattavat Buddhan opetuksia.

Ei ole tosiaankaan mitään kauhistuttavampaa kuin epäily. Epäily erottaa ihmiset toisistaan. Se on myrkky, joka hajottaa ystävyuden ja rikkoo miellyttävät suhteet. Se on piikki, joka ärsyttää ja loukkaa. Se on miekka, joka tappaa.

Uskon alku oli kauan sitten Buddhan säälin istut-tama. Kun ihmisellä on usko, hänen tulee ymmärtää tämä ja olla hyvin kiitollinen Buddhalle hänen hyvydestään.

Ei pidä koskaan unohtaa, että ihminen ei ole herännyt uskoon oman säälinsä ansiosta vaan Buddhan säälin ansiosta, joka kauan sitten heitti uskon puhtaan valon ihmismieleen ja hajotti heidän tietämättömyytensä pimeyden.

Se, joka nyt nauttii uskosta, on saanut sen perin-nöksi. Vaikka viettäisi tavallista elämää, voi syntyä Puhtaassa Maassa, koska uskoon voi herätä Buddhan kauan kestäneen säälin ansiosta.

On todella vaikeaa syntyä tähän maailmaan, on vaikeaa kuulla Dharmaa, on vielä vaikeampaa herätä uskoon. Siksi jokaisen tulee parhaan kykynsä mukaan yrittää kuulla Buddhan opetuksia.

IV PYHIÄ SANONTOJA

1. “Hän solvasi minua; hän nauroi minulle, hän löi minua.” Ihmisen viha ei laannu niin kauan kun hän ajattelee näin.

Viha ei laannu niin kauan kun kannetaan kaunaa. Viha laantuu heti, kun kauna unohtuu.

Jos kattoa ei ole tehty kunnolla tai jos se on korjauksen tarpeessa, sadevesi vuotaa taloon. Samoin ahneus pääsee mieleen, jota ei ole kunnolla harjoitettu tai joka ei ole hallinnassa.

Laiskuus on oikotie kuolemaan ja ahkeruus on elämän tie. Tyhmät ovat laiskoja, viisaat ahkeria.

Nuolten tekijä yrittää saada nuolistaan suoria; samoin viisas yrittää pitää mielensä suorana.

Häiriintynyt mieli hyppii alituisen sinne tänne ja sitä on vaikea hallita. Tyyni mieli on rauhainen. On siksi viisasta pitää mieli hallinnassa.

Ihmisen oma mieli, ei vihollisen eikä vastustajan mieli, houkuttelee hänet pahoille teille.

Se, joka suojelee mieltään ahneudelta, vihalta ja hulluudelta nauttii todellisesta ja kestävästä rauhasta.

2. Kauniiden sanojen puhuminen, mutta niiden mukaan toimimatta jättäminen on kuin ihana kukka ilman tuoksua.

Kukan tuoksu ei virtaa tuulta vasten, mutta hyvän ihmisen kunnia virtaa tuultakin vasten maailmaan.

Unettomasta yö tuntuu pitkältä, väsyneestä matkamiehestä matka näyttää pitkältä. Samoin harhan ja kärsimyksen aika tuntuu pitkältä ihmisestä, joka ei tunne oikeata oppia.

Matkalle seuralaiseksi tulee valita ihminen, jolla on samanlainen tai parempi mieli. On parempi matkustaa yksin kuin hullun kanssa.

Vilpillistä ja ilkeää ystävää on pelättävä enemmän kuin villipetoa. Villipeto voi vahingoittaa ruumista, mutta ilkeä ystävä vahingoittaa mieltä.

Niin kauan kun ihminen ei voi hallita omaa mieltään kuinka hän voisi saada tyydytystä ajatuksista kuten "tämä on poikani" tai "tämä on aarteeni"? Typerä ihminen kärsii moisista ajatuksista.

Tie käytännölliseen saavutukseen

On parempi, jos typerä ihminen tietää olevansa typerä kuin jos hän kuvittelee olevansa viisas.

Lusikka ei tunne sillä olevan ruoan makua. Typerä ihminenkään ei ymmärrä viisaan ihmisen viisautta vaikka olisi tekemisissä neron kanssa.

Tuore maito on hidasta juoksettumaan. Syntikään ei tuota heti pahaa. Synti on ennemminkin kuin tulinen hiili piillen ja kytien tuhkassa ja aiheuttaen lopulta suuren palon.

On typerää ihmisen haluta etuoikeuksia, ylennystä, voittoa tai kunniaa, sillä sellaiset halut eivät koskaan voi tuottaa onnea vaan sen sijaan tuottavat kärsimystä.

Hyvää ystävää, joka osoittaa virheet ja puutteellisuudet ja nuhtelee pahuutta, on kunnioitettava aivan kuin hän paljastaisi piilotetun aarteen.

3. Ihminen, joka on hyvillään saadessaan hyvän ohjeen, nukkuu rauhallisesti, sillä hänen mielensä on täten puhdistettu.

Kirvesmies yrittää saada laudoista suoria; nuolentekijä nuolistaan tasapainotettuja; kasteluojan kaivaja

yrittää saada veden virtaamaan tasaisesti. Samoin viisas ihminen yrittää hallita mieltään, jotta se toimisi tasaisesti ja todenmukaisesti.

Tuuli ei horjuta suurta kiveä; kunnia ja solvaus eivät horjuta viisasta ihmistä.

Itsensä voittaminen on suurempi voitto kuin tuhansien voittaminen taistelussa.

On parempi elää yksi ainut päivä ja kuulla hyvä opetus kuin elää sata vuotta sellaista opetusta tuntematta.

Itseään kunnioittavan on alituisesti oltava varuillaan ettei joutuisi pahojen halujen valtaan. Ainakin kerran elämässä, joko nuoruudessa, keski-iässä tai edes vanhuudessa, tulisi herättää usko.

Maailmassa palaa alituisen ahneuden, vihan ja hulluuden tulet. Moisia vaaroja tulee mitä pikimmiten paeta.

Maailma on kuin kupla. Se on kuin hämähäkin seitti. Se on kuin likaisen ruukun jättämä tahra. Ihmisen tulee alituisesti varjella mielensä puhtautta.

Tie käytännölliseen saavutukseen

4. Tulee välttää kaikkea pahaa, etsiä hyvää, säilyttää mielen puhtaus; tämä on Buddhan opetusten henki.

Kärsivällisyys on yksi kaikkein vaikeimmista asioista, mutta kärsivällinen saavuttaa lopullisen voiton.

Kauna on poistettava, jos kaunaa tunnetaan; suru on poistettava, jos ollaan surun vallassa; ahneus on poistettava, jos ollaan vajottu ahneuteen. Puhtaan, epäitsekään elämän viettämiseksi ei saa pitää mitään omanaan täällä yltäkylläisyyden keskellä.

On suuri etu olla terveenä; on rikkautta parempi tyytyä siihen, mitä itsellään on; luotettavuus on ystävyuden todellinen merkki; on korkein onni saavuttaa Valaistus.

Jos ihminen inhoaa pahuutta, tuntee olonsa tyyneksi, tuntee mielihyvää kuunnellessaan hyviä opetuksia, jos ihminen tuntee näin ja arvostaa näitä tuntemuksia, hän on vapaa pelosta.

Älä kiinny siihen mistä pidät, älä tunne inhoa sitä kohtaan mistä et pidä. Suru, pelko ja sidonnaisuus syntyvät kiintymyksistä ja vastenmielisyydestä.

5. Ruoste syntyy raudasta ja tuhoaa sen. Samoin pahuus syntyy ihmismielestä tuhoten ihmisen.

Pyhä kirja, jota ei lueta vilpittömästi, pölyttyy pian. Talo, jota ei korjata, kun on tarpeen, likaantuu. Samoin laiska ihminen saastuu.

Epäpuhtaat teot tahraavat ihmisen; saivuu tahraa lahjoituksen. Samoin pahat teot tahraavat ei ainoastaan tätä elämää vaan myös tulevat elämät.

Eniten on kuitenkin pelättävä tietämättömyyden epäpuhtautta. Ihminen ei voi toivoa puhdistavansa ruumistaan eikä mieltään ennen kuin tietämättömyys on poistettu.

On helppoa vajota häpeämättömyyteen, olla häyytön ja julkea kuin varis, loukata toisia katumusta tuntematta.

On todella vaikeaa olla nöyrä, tuntea kunnioitusta, vapautua kaikesta kiintymyksestä, pysyä puhtaana sekä ajatuksissa että teoissa ja tulla viisaaksi.

On helppo osoittaa toisten virheet, mutta vaikea myöntää omat virheensä. Ihminen kuuluttaa muiden syntejä ajattelematta, mutta piilottaa omat syntinsä niin kuin peluri piilottaa ylimääräiset noppansa.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Linnut, savu tai myrsky eivät jätä jälkeä taivaalle; huonossa opissa ei ole Valaistusta; tässä maailmassa mikään ei ole pysyvää, ainoastaan valaistunut mieli on horjumaton.

6. Niin kuin ritari vartioi linnansa portteja on ihmisen vartioitava mieltään ulkoisilta ja sisäisiltä vaaroilta, vartiointia ei saa laiminlyödä hetkeksikään.

Ihminen on itsensä herra, hän on keidas, johon voi luottaa. Sen tähden jokaisen on ennen kaikkea hallittava itsensä.

Ensimmäiset askeleet kohti hengellistä vapautta maallisista kahleista ovat mielen hallinta, joutopuheen lopettaminen ja mietiskelyn aloittaminen.

Aurinko valaisee päivän, kuu kaunistaa yön, kuri lisää soturin arvokkuutta. Samoin hiljainen mietiskely erottaa Valaistusta etsivän.

Se, joka ei pysty valvomaan viittä aistiaan – silmiään, korviaan, nenäänsä, kieltään ja ruumistaan – ja joka joutuu ympäristön houkuttelemaksi, ei pysty harjoittamaan saavuttaakseen Valaistuksen. Se, joka lujasti valvoo viittä aistiaan ja hallitsee mieltään, pystyy saavuttamaan Valaistuksen.

7. Se, johon vaikuttavat kiintymykset ja vastenmielisyydet, ei voi oikein ymmärtää olosuhteiden merkitystä ja hän on taipuvainen joutumaan niiden valtaan. Se, joka on vapaa kiintymyksistä, ymmärtää olosuhteet oikein ja hänelle kaikki on uutta ja merkityksellistä.

Onni seuraa surua, suru seuraa onnea, mutta kun ihminen ei tee eroa onnen ja surun välillä, hyvän ja pahan teon välillä, hän pystyy ymmärtämään vapauden.

Tulevaisuudesta huolehtiminen ja menneen katuminen on kuin katkaistu ja lakastuva ruoko.

Sekä ruumiin että mielen terveyden salaisuus on se, ettei surra mennyttä, ei huolehdi tulevaisuudesta eikä pelätä ongelmia vaan eletään viisaasti ja rehellisesti nykyisyydessä.

Älä asu menneisyydessä, älä uneksi tulevasta, keskitä mielesi nykyhetkeen.

On antoisaa suorittaa tämän päivän velvollisuudet hyvin, älä yritä välttää niitä tai siirtää huomiseksi. Toimimalla nyt voit elää hyvän päivän.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Viisaus on paras opastaja ja usko paras seuralainen. On yritettävä paeta tietämättömyyden ja kärsimyksen pimeyttä ja etsittävä Valaistuksen valoa.

Jos ihmisen rutumis ja mieli ovat hallinnassa, hänen on todistettava se kunniakkain teoin. Se on pyhä velvollisuus. Usko on silloin hänen rikkautensa, vilpittömyys antaa hänen elämälleen hyvän maun ja hyvien tekojen kartuttaminen on hänen pyhä tehtävänsä.

Elämän matkalla usko on ravinto, hyvät teot suoja, viisaus päivän valo ja oikea mietiskely suoja yöllä. Jos ihminen viettää puhdasta elämää, mikään ei voi häntä tuhota. Jos hän on voittanut ahneuden, mikään ei rajoita hänen vapauttaan.

Ihmisen on unohdettava itsensä perheensä vuoksi. Perhe tulee unohtaa kylän vuoksi. Kylä on unohdettava kansan vuoksi. Kaikki on unohdettava Valaistuksen vuoksi.

Kaikki on muuttuvaa, kaikki ilmestyy ja katoaa. Ei ole siunattua rauhaa ennen kuin ihminen pääsee elämän ja kuoleman kärsimyksen ulottumattomiin.